

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

صَلَّى عَلَيْكَ يَا أبا بَكْرٍ

شناسنامه

عنوان: به رسم یادگار / یادبود افتتاحیه تالار مفاخر پزشکی ایران
تالیف: سازمان نظام پزشکی جمهوری اسلامی ایران
تاریخ انتشار: مردادماه ۱۴۰۳
نوبت چاپ: اول تابستان ۱۴۰۳
شمارگان: ۳۰۰ نسخه
چاپخانه: مجتمع چاپ و تبلیغات نوین
طراحی جلد و صفحه آرایی: صندوق تعاون و رفاه سازمان نظام پزشکی

کلیه حقوق مادی و معنوی برای سازمان نظام پزشکی محفوظ است.
نشانی: تهران، خیابان کارگر شمالی، خیابان شانزدهم (شهید محمد فرشی مقدم)،
پلاک ۱۱۹، سازمان نظام پزشکی جمهوری اسلامی ایران
تلفن: ۸۴۱۳۰۰۰۰
صندوق پستی: ۱۴۳۹۸۳۷۹۵۳ • Email: info@irimc.org • irimc.org

فهرست

۵	یادداشت رییس کل
۹	تاریخچه سازمان نظام پزشکی
۲۶	دیوار اساطیر
۳۲	دیوار مشاهیر
۳۳	دیوار شهدا
۳۴	دیوار روسای ادوار
۳۵	تصاویر دیوار مشاهیر
۶۶	تصاویر دیوار شهدای جامعه پزشکی و مدافع سلامت
۷۵	اشعار حک شده بر روی ستون های تالار مفاخر
۸۲	تصاویر تالار مفاخر پزشکی ایران

یادداشت رییس کل

سالها مشعل ما پیشرو دنیا بود	چشم دنیا همه روشن به چراغ ما بود
درج دارو همه در حُکم حکیم رازی	برج حکمت همه با بوعلی سینا بود
قرنها مکتب قانون و شفای سینا	با حکیمان جهان مشق خطی خوانا بود

وقتی پروفیسور ادوارد براون در سال ۱۹۲۰ کنفرانس خود را در دانشکده طب رویال کالج لندن به پایان رساند، دو سوال از شنوندگان خود کرد:

یکی اینکه، یک بررسی جامع از تاریخ پزشکی ایران تا چه حد مفید است؟ و دیگر اینکه راه های این بررسی و تحقیق کدامند؟

تا امروز که بیش از یک قرن از این پرسش های مهم تاریخی می گذرد، اگر هم بدانها پاسخی در خور و عملی داده شده باشد، دست کم نتایج آن به گوش و دل جامعه پزشکی ایران امروز ما چندان آشنا نیست و البته تا صلا ی پر صلابت و طنین پرمهابت موسیقی خنیاگر و جهان شمول تاریخ پزشکی این دیار کهن که از ورای قرون و اعصار، مسیری به درازای تاریخ تمدن بشری را پیموده است، در پشت دیوارهای غفلت و بی خبری دانشکده های طب و جوانان جامعه پزشکی

ما ناشنیده بماند، طبیعتاً این پیشینه ی بی نظیر شکوهمند و سابقه ی علمی سربلند، دلی را به شوق نمی آورد، عزمی را جزم نمی کند و غروری را بر نمی انگیزاند.

اگر اساطیر و مفاخر، حافظه دانایی و سند توانایی تکرار شونده ملت ها هستند- که هستند -نه تنها زنده نگه داشتن آنها، بلکه زندگی کردن با آنها امری ضروری و بالنده می باشد و پراستی اگر این افتخارات سابق است که آن آینده لاحق را می سازد، این حجم از بی توجهی به این سابقه عظیم و درخشان تمدن پزشکی ایران، که هر دانشمند منصفی را در اقصی نقاط جهان به وجد و نشاط آورده است عجیب و غریب نیست؟!

فقط به عنوان نمونه، این چه حکایتی است که کتاب قانون ابن سینا در سال ۱۱۵۱ یا ۱۱۸۷ میلادی به لاتین ترجمه می شود و به استناد کتاب مقدمه ای بر تاریخ علم، ششصد سال مرجع بلامنازع دانشکده های طب اروپا می شود،

اما ۱۰۰۰ سال پس از درگذشت ابن سینا و ۸۰۰ سال پس از اروپاییان، یعنی در سال ۱۳۵۷ ترجمه کامل آن به فارسی منتشر می شود؟ کدام ابن سینا؟ همان ابن سینایی که جرج سارتن او را یکی از مشهورترین دانشمندان همه ملتها، کشورها و اعصار می داند و ویلیام هاروی آثار وی را سر چشمه اصلی طب می داند و دانته او را بزرگترین متفکر غیر مسیحی می نامد

و ادوارد براون در کتاب تاریخ طب به نقل از چهار مقاله نظامی عروضی می نویسد: اگر بقراط و

جالینوس زنده بودند روا بود که در پیش کتاب قانون سجده کنند و رئیس موسسه تاریخ پزشکی دانشگاه جانز هاپکینز، کتاب قانون را قانون و حتی مذهب دانش پزشکی می‌داند و حضرت امام خمینی (ره) در کتاب مصباح الهدایه، شیخ الرئیس را نابغه کبری و اعجوبه عظمی می‌خواند که در حدت ذهن و لطافت قریحه همانندی ندارد و

هنوز که هنوز است دنیای غرب با ابن سیناهای ما زندگی و چالش می‌کند. در سال ۲۰۱۳ انتشارات دانشگاه کمبریج کتابی با عنوان (Interpreting Avicenna) شامل ۱۴ مقاله تفسیری و انتقادی از اساتید طراز اول دانشگاه های معتبر دنیا در مورد وجوه مختلف شیخ الرییس منتشر کرده است. سیریل الگود پزشک بریتانیایی در کتاب تاریخ پزشکی ایران، نقش پزشکی ایران در دنیا را به اندازه نقش شاعران ایران در ادبیات دنیاو نقش مینیاتور ایرانی در پهنه هنر جهان موثر می‌داند و تحقیق پیرامون تاریخ پزشکی ایران را به منزله بررسی هسته مرکزی و نطفه اولیه پزشکی مدرن می‌خواند و طب جدید را حول محوری در گردش می‌داند که مفاهیم اولیه آن را ایرانیان قرن ها قبل بنیان نهاده اند. و اینها تنها نمی‌از یم اظهارنظرهای حیرت برانگیز اندیشمندان دنیا پیرامون عظمت پزشکی ایران ماست که خود کتابی در خور شان لازم دارد.

کوتاه سخن آنکه پزشکی ایران امروزی ما هم در دنیا سربلند و سرافراز و نام آور است اما متناسب با جایگاه رفیع و مرجعیت علمی قدیم آن، پیشران و نوآور و صاحب مکتب و سبک نیست .

لذا در پیش چشم داشتن یاد ، نام ، آثار، و منش اساطیر و مشاهیر و مفاخر پزشکی ایران و به تاسی از آنان گام نهادن بر قلل رفیع طب دنیا و پیشرو بودن و هدایت این علم نافع در دنیا امری

ضروری می باشد که میتواند منشا افزایش انگیزه، تهییج غرور ملی و خود باوری، ترویج الگوهای مثبت، الهام بخشی به تحقیقات و نوشتن کتب مرجع طب شود و چراغ امید و نشاط را در دل جوانان دانشمند ما پر فروغتر بگرداند و به قول شهریار شعر ایران : خاتم گمشده را باز بجوای ایران که بدان حلقه جهان زیر نگین ما بود.

گام کوچک سازمان نظام پزشکی در ایجاد دیوار نگاره هایی از اساطیر، مفاخر و شهدای جامعه پزشکی و نیز روسای ادوار سازمان نظام پزشکی، در این راستا بوده است که امیدواریم با حمایتها و ارشادات اساتید فاضل و دانشمندان حاضر در نشر و توسعه این فرهنگ و آشنایی هر چه بیشتر نسل جوان با این سرمایه های ذیقیمت ایران اسلامی عزیز، گامهای موثرتری برداشته شود.

دکتر محمد رئیس زاده

رئیس کل

مرداد ماه ۱۴۰۳

مروری بر تاریخچه نظام پزشکی از آغاز تاکنون

اولین قانون نظام پزشکی ایران در سال ۱۳۳۹ به تصویب رسید؛ اکنون ۶۴ سال از آن زمان می‌گذرد و در طی این سال‌ها نظام پزشکی ایران با فراز و فرودهای متعددی همراه بوده است.

در اوایل دهه ۲۰ شمسی و زمانی که پیشنهاد تشکیل انجمن‌های پزشکی در شهرستان‌ها مطرح شد، نمایندگان مجلس شورای ملی با آن مخالفت کردند؛ دو سال بعد در سال ۱۳۲۴ با تصویب قانون وزارت بهداشت، نظام بهداشت و درمان به شکل نوین در ایران شکل گرفت و براساس ماده ۲۱ این قانون، اداره تنظیم امور پزشکی ایجاد و در آن عنوان شد: "اداره تنظیم امور پزشکی بر کار پزشکان، دندان‌سازان، قابله‌ها، پزشک‌یاران، پرستاران و داروسازان نظارت خواهد کرد و برای رسیدگی به تخلفات صنفی طبّات مذکور در وزارت بهداشت یک محکمه پنج نفره تشکیل خواهد شد و دو نفر از پزشکان غیرموظف هم که هر ساله به وسیله کلیه پزشکان انتخاب می‌شوند، از اعضای آن خواهند بود".

"نظام پزشکی" از چه زمانی وارد قوانین ایران شد

از طرف دیگر در سال ۱۳۲۹ قانون بهداشت شهری در جهت ساماندهی طبابت به تصویب رسید و در آن برای نخستین بار واژه "نظام پزشکی" وارد قوانین ایران شد. در تبصره ماده ۳ این قانون آمد: "رسیدگی به تخلفات شغلی غیرجزایی پزشکان از وظایف نظام پزشکی است که در صورت عدم تشکیل نظام پزشکی، وظیفه شورای عالی بهداشت است که آیین‌نامه آن طبق نظر کمیسیون بهداری و دادگستری تنظیم شود".

در همین سال "جهانشاه صالح" که روزگاری رییس دانشکده پزشکی دانشگاه تهران بود و در آن ایام (سال ۱۳۲۹) وزیر بهداری نیز بود، نخستین لایحه نظام پزشکی ایران را به مجلس ارایه داد که این لایحه شش ماده‌ای نهایتاً با مرگ رزم‌آرا نخست‌وزیر وقت در اسفند ماه همان سال مسکوت ماند.

دکتر جهانشاه صالح

پس از آن در سال ۱۳۳۴ باز هم بحث تشکیل نظام پزشکی مطرح شد اما کمیسیون بهداری مجلس، لایحه را ناقص تشخیص داد و آن را تصویب نکرد. در سال ۱۳۳۸ و در زمان نخست وزیری منوچهر اقبال، عبدالحسین راجی، وزیر بهداری وقت، لایحه جدیدی درباره قانون نظام پزشکی به مجلس برد که در سوم خرداد ۱۳۳۹ به تصویب مجلس شورای ملی و در سوم دی ماه همان سال به تصویب مجلس سنا رسید.

روزنامه رسمی کشور

شامل: کلیه قوانین مصوبه و مقررات - آكهي‌های رسمي و قانوني

فرمان‌های و اوراق برای قانون مربوط به تصویب پرداخت کمک هزینه تحصیلی دانشجوین از سال تحصیلی ۱۳۳۸-۳۹ بعد و قانون مزبور که به تصویب مجلسین سنا و شورای ملی رسیده است ذیلاً ابلاغ میگردد:

بالتأییدات خداوند متعال

ما

بهیئتی شاهنشاه ایران

محل صحنه مبارک ملوکانه

نظاراً بر اصل بیست و هفتم متمم قانون اساسی مقرر میداریم: ماده اول - قانون مربوط به تصویب پرداخت کمک هزینه تحصیلی دانشجوین از سال تحصیلی ۱۳۳۸-۳۹ باید که به تصویب مجلسین سنا و شورای ملی رسیده و متمم باین دستخط است به موقع اجرا گذاشته شود. ماده دوم - حیث دولت مأمور اجرای این قانون هستند. بتاریخ بیست و دوم شهریور ۱۳۳۹

قانون مربوط به نحوه پرداخت کمک هزینه تحصیلی دانشجوین از سال تحصیلی ۱۳۳۸-۳۹

ماده واحده - دانشگاه تهران اجازه داده میشود امتیاز کمک هزینه تحصیلی دانشجوین را از سال تحصیلی ۱۳۳۸ - ۱۳۳۹ باشد که در پیوسته دانشگاه مستقر و به تصویب میرسد در اختیار موسسه اعتباری دانشگاه بگذارد تا مؤسسه مزبور از آن محل کمک هزینه تحصیلی را بر طبق خواله های دانشگاه بتواند وام بیدانشجوین پرداخت نماید

دانشجوین باید که وام میگیرند، موظفند پس از فراغ از تحصیل و اشتغال بکار وام خود را درجهت بپوشه مسترد دارند

نام این وامها به حساب دانشگاه بوده و وجوه استرداد نیز در همان حساب نمی گردد و باید به مصرف وامهای جدید خواهد رسید. آنگاه به مربوط با اجرای این قانون از طرف دانشگاه تهران تعجب و سوءتفاهم شایع و دانشگاه و کمیسیون مالی قابل اجرا خواهد بود

تبصره (۱) وزارت فرهنگ موظف است نسبت به پوشش از ارز زدنان موجود و گزینش احمد آسیدی معاون سابق بهیئتی مجلس شورای ملی نام ابواب اقامه آسیدی و داروینی آسیدی که اکنون در خارج از ایران تحصیل اشتغال دارند تا باین درجه تحصیلی آنان کمک هزینه تحصیلی در بارة آنها منظور دارد

تبصره (۲) باین خدمات نیست و متوجهال موجود و کتر چنانچه اشعار مشاور و استاد دانشگاه فنی به وزارت دارائی اجازه داده میشود که از تاریخ روز بعد از تیر ۱۳۳۹ (۱۳۳۹، ۲، ۳۱) مابین ۸، ۲۵، ۲۵ ریال علاوه بر آنچه از متاعه، بفرمانتتگی وزارت میبکند عنوان مستمری بپردازد و در فرزند آن مرحوم از درآمد عمومی کل کشور پرداخت نمایند

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده و دو تبصره در جلسه روز شنبه هجدهم و یازدهم شهریور ۱۳۳۹ و سی و نه فسی به تصویب مجلسین رسیده است

اصل فرمان‌های و اوراق و قانون در دفتر نخست وزیر است نخست وزیر

فرمان‌های و اوراق برای قانون نظام پزشکی که به تصویب مجلسین سنا و شورای ملی رسیده است ذیلاً ابلاغ میگردد:

بالتأییدات خداوند متعال

ما

بهیئتی شاهنشاه ایران

محل صحنه مبارک ملوکانه

نظاراً بر اصل بیست و هفتم متمم قانون اساسی مقرر میداریم: ماده اول - قانون نظام پزشکی که به تصویب مجلسین سنا و شورای ملی رسیده و متمم باین دستخط است به موقع اجرا گذاشته شود. ماده دوم - حیث دولت مأمور اجرای این قانون هستند. بتاریخ دهم شهریور ۱۳۳۹

قانون نظام پزشکی

ماده (۱) نظام پزشکی سازمانی است مستقل و دارای شخصیت حقوقی و مرجع صلاحیت برای حفظ شئون و پیشرفت امور پزشکی و تنظیم روابط حرفه‌ای بین پزشکان و حفظ حقوق مردم و مؤسسات ملی و دولتی در برابر صاحبان فنون پزشکی و بالخصوص در سراسر کشور میباشد. ماده (۲) کلیه پزشکان و دندانپزشکان دارای پروانه اشتغال حرفه پزشکی در ایران بدون استثنا عضو نظام پزشکی ایران بوده و مشمول مقررات این قانون میشوند. ماده (۳) دهر مرکز شهرستان که از ۲۵ نفر پزشک و دندانپزشک باشد سازمان نظام پزشکی تشکیل میشود

تبصره - مرجع رسیدگی بامور پزشکی شهرستانها باید که هیئت پزشکی و دندانپزشکان آنها باشد که از ۲۵ نفر است. فرستاد نظام پزشکی استان مربوط خواهد بود چنانچه در مرکز استان مربوطه انجمنه پزشکان بعد تصابت قانونی رسیده مرجع قانونی در تعیین شوری است که نیمی نظام پزشکی داشته باشد

ماده (۴) نمایندگان دارای حیث مدیره می گردند و در مرکز شهرستان نیز که نظام پزشکی تشکیل شود حیث مدیره برای آن شهرستان انتخاب خواهد شد

ماده (۵) هیئت مدیره می گردند که ب استاز:

(۱) بازده نفر از پزشکان غیر نظامی مرکز انتخاب اکثریت

پزشکان غیر نظامی مرکز

(۲) دو نفر دندانپزشک بانتخاب اکثریت دندانپزشکان مرکز

(۳) دو نفر پزشک از پزشکان لشکری و نظامی (پزشک لشکری بهر استاد بزرگ از فرمانان بزرگ اشکری بهر میوزان بگذرد)

ماده (۶) هیئت مدیره نمایندگان شهرستانها می گردند از:

(۱) علت نفر پزشک غیر نظامی بانتخاب اکثریت پزشکان غیر نظامی آن شهرستان

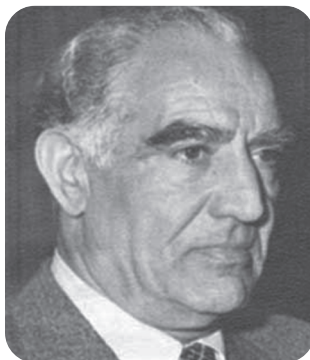
(۲) یک نفر دندانپزشک بانتخاب کلیه دندانپزشکان آن شهرستان

(۳) یک نفر پزشک لشکری آن شهرستان (در صورتیکه آن شهرستان لایق مرکز گزین باشد معرفی ستاد مربوطه)

این قانون ۱۴ ماده، ۹ تبصره و ۱۲ بند دارد و در آن نظام پزشکی این گونه تعریف شده است: نظام پزشکی سازمانی است مستقل و دارای شخصیت حقوقی و مرجع صلاحیت‌دار برای حفظ شئون و پیشرفت امور پزشکی و تنظیم روابط حرفه‌ای بین پزشکان و حفظ حقوق مردم و موسسات ملی دولتی در برابر صاحبان فنون پزشکی و بالعکس در سراسر کشور.

۱۳۴۷؛ نخستین انتخابات نظام پزشکی در ایران

طبق این قانون در هر شهری که حداقل ۲۵ نفر پزشک و دندان‌پزشک حضور داشتند، نظام پزشکی تشکیل می‌شد. اولین قانون نظام پزشکی تنها هفت سال دوام آورد و تقریباً اجرا نشد. در آذرماه ۱۳۴۶ موادی از آن اصلاح شد و حذف و اضافه‌هایی در آن صورت گرفت و در عمل اولین انتخابات نظام پزشکی در سال ۱۳۴۷ انجام، سازمان نظام پزشکی در سال ۱۳۴۸ تشکیل و با سخنرانی نخست‌وزیر وقت افتتاح شد و اولین شماره نظام پزشکی به منوچهر اقبال اختصاص یافت و وی در اولین دوره انتخابات نظام پزشکی، به عنوان رئیس نظام پزشکی برگزیده شد.

دکتر منوچهر اقبال

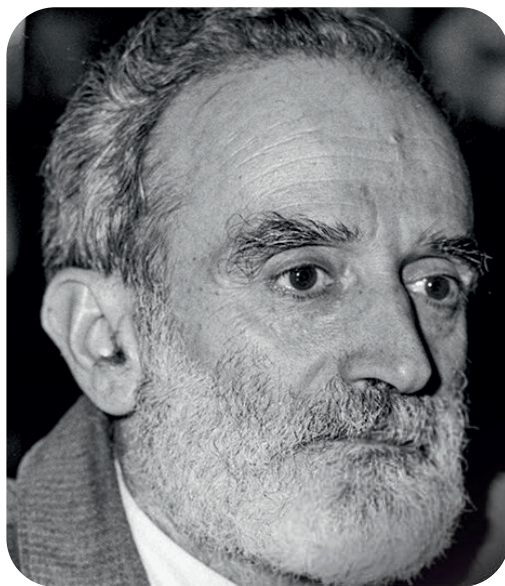
پس از آن نیز ماجرای تغییرات قانون نظام پزشکی همچنان ادامه داشت تا اینکه این قانون در سال ۱۳۵۴ بازنگری شد و محتوای آن به ۲۵ ماده، ۱۰ تبصره و ۱۲ بند افزایش یافت.

بر طبق ماده ۱۴ قانون سال ۱۳۵۴، صدور پروانه اشتغال به کار طبابت برای پزشکان و دندانپزشکان پس از تایید آموزش از طرف وزارت علوم و آموزش عالی، بر عهده نظام پزشکی مرکز قرار گرفت. همچنین طبق این قانون بود که رئیس نظام پزشکی به پیشنهاد هیات مدیره و درخواست نخست‌وزیر و به دستور شاه منصوب می‌شد. همچنین در این قانون اختیارات و وظایف نظام پزشکی افزایش یافت و برای اولین بار دارندگان مدرک دکترای علوم آزمایشگاهی تشخیص طبی به عضویت در هیات مدیره مجاز شدند.

در سال ۱۳۵۶، چهارمین دوره انتخابات نظام پزشکی که درواقع آخرین دوره انتخابات نظام پزشکی پیش از انقلاب اسلامی بود، برگزار شد. یحیی عدل در دوره سوم و دکتر ملکی در دوره چهارم، رئیس نظام پزشکی بودند.

مروری بر تاریخچه نظام پزشکی در سال‌های پس از انقلاب

قانون نظام پزشکی سال ۱۳۵۴؛ پس از پیروزی انقلاب اسلامی و در سال ۱۳۵۹ دچار تغییر شد و در سال ۱۳۶۰ پنجمین انتخابات نظام پزشکی و به عبارت دیگر اولین انتخابات نظام پزشکی بعد از انقلاب برگزار و عباس شیبانی به عنوان رئیس هیات مدیره نظام پزشکی برگزیده شد. هر چند قانون نظام پزشکی در این سال‌ها تغییری نکرد، اما با تصویب قانون اجازه تاسیس مطب در سال ۱۳۶۲، اختیار صدور پروانه مطب به وزارت بهداشتی واگذار شد.

دکتر عباس شیبانی

در دی ماه ۱۳۶۳ قانون اصلاح موادی از قانون نظام پزشکی به تصویب رسید. هر چند این طرح در آن زمان مخالفان زیادی در مجلس داشت اما هنگام تصویب مخالفتی با آن نشد. بر طبق مفادی از این قانون، رئیس هیات مدیره نظام پزشکی به پیشنهاد هیات مدیره نظام پزشکی و با حکم وزیر بهداشتی تعیین می‌شد. همچنین برای اولین بار عضویت داروسازان در نظام پزشکی الزامی شد.

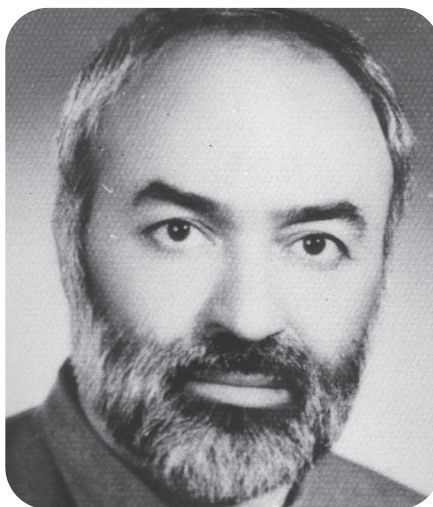
ششمین انتخابات نظام پزشکی و به عبارت دیگر دومین انتخابات نظام پزشکی پس از انقلاب در سال ۱۳۶۳ در شرایطی برگزار شد که تعداد پزشکان شهرستان‌ها به نحو چشمگیری افزایش یافته و نهایتاً محمدعلی حفیظی به عنوان رئیس نظام پزشکی انتخاب شد.

دکتر محمدعلی حفیظی

در سال ۱۳۶۵ لایحه‌ای از سوی دولت تهیه شد که متعاقب آن بحث و کشمکش بر سر اختیارات و مسئولیت‌های نظام پزشکی همچنان ادامه داشت و برخی پزشکان لایحه پیشنهادی دولت را مغایر با استقلال صنفی نظام پزشکی می‌دانستند. بدین ترتیب اعتراضاتی شکل گرفت. این اعتراضات در برخی نقاط به اعتصاب کشید و حتی نظام پزشکی در معرض انحلال قرار گرفت. برخی از پزشکان به دلیل پایین بودن تعرفه، قوانین خدمت خارج از مرکز پزشکان و در مخالفت با تغییر قانون نظام پزشکی، اعتصاب کردند.

موسوی خوئینی‌ها دادستان وقت کل کشور در پاسخ به اعتصاب پزشکان، اعلام کرد که اعتصاب کردن زبان سخن گفتن با مسؤولان کشور نیست. دولت نیز هیأت مدیره نظام پزشکی را منحل کرد و دکتر هادی منافی را به عنوان رئیس سازمان نظام پزشکی منصوب نمود.

دکتر هادی منافی

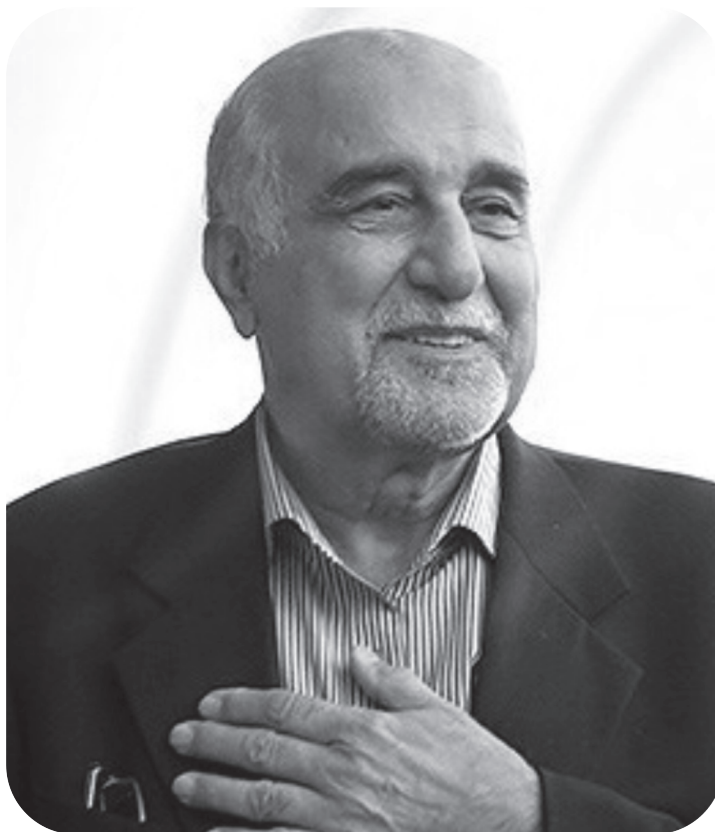
در ابتدا منافی قرار بود برای دو ماه رییس نظام پزشکی باشد اما به مدت ۷۲ ماه در این سمت ماندگار شد. اواخر سال ۱۳۶۵ نیز دولت لایحه سازمان نظام پزشکی را از مجلس پس گرفت.

با اتفاقات سال ۱۳۶۵، دیگر لایحه‌ای از سوی دولت درباره سازمان نظام پزشکی ارائه نشد تا اینکه در سال ۱۳۶۹ طرح تشکیل سازمان نظام پزشکی توسط برخی از نمایندگان مجلس تهیه شد و به تصویب مجلس شورای اسلامی رسید و مقرر شد این قانون جدید به مدت پنج سال به صورت آزمایشی اجرا شود.

قانون سال ۱۳۶۹، ۳۳ ماده و ۳۴ تبصره داشت. این قانون، سازمان نظام پزشکی را با تغییرات زیادی مواجه کرد مثلاً طبق این قانون، تعریف سازمان نظام پزشکی و اهداف و وظایف آن که از سال ۱۳۳۹ تقریباً دست نخورده باقی مانده بود، دچار تغییراتی شد.

همچنین طبق قانون سال ۱۳۶۹ مقرر شد که رییس کل نظام پزشکی را رییس‌جمهور از میان سه نفر پزشک معرفی شده از طرف شورای عالی نظام پزشکی، منصوب کند. عزل رییس کل هم بر عهده رییس‌جمهور بود.

سرانجام هفتمین انتخابات نظام پزشکی در سال ۱۳۷۰ برگزار و ایرج فاضل به عنوان رئیس کل نظام پزشکی منصوب شد و حکم خود را از رئیس جمهور وقت دریافت کرد.

دکتر ایرج فاضل

دی ماه سال ۱۳۷۴ قانون نظام پزشکی بار دیگر دستخوش تغییر شد و مشتمل بر ۳۱ ماده و ۳۵ تبصره به تصویب مجلس شورای اسلامی رسید. یکی از مفاد جدید این قانون ماده ۳۱ بود که بر مبنای آن شورای عالی نظام پزشکی موظف شد آرم جدید سازمان را تهیه کند و پس از تصویب و تایید رییس جمهور، جایگزین آرم قبل کرد.

البته اولین آرم نظام پزشکی، به صورت شمشیری عمودی بود که ماری دور آن پیچیده شده بود و یک شاخه سُنبل به صورت نیم دایره در پایین آرم قرار داشت که در سال ۱۳۵۸ شورای انقلاب استفاده از این آرم را بدون اشکال تشخیص داده بود.

مطابق قانون سال ۱۳۷۴، آرم فعلی نظام پزشکی تهیه و تصویب شد.

نشان فعلی سازمان نظام پزشکی

در آبان ماه ۱۳۹۲ به همت اعضای شورای عالی نظام پزشکی، سیمرغ^۱ برگرفته شده از ادبیات کهن ایران باستان به عنوان نماد درمانگری در کنار آرم فعلی معرفی و در ۱۱ مرداد ماه سال ۱۳۹۶ به ثبت رسید.

شماره روزنامه: ۲۱۰۸۶ تهران
شماره صفحه روزنامه: ۱۰۲
تاریخ روزنامه: ۱۳۹۶/۵/۱۱

شماره نامه اداره ثبت: ۱۳۹۶۵۰۸۴۰۰۰۱۰۳۷۶۷۱
تاریخ نامه اداره ثبت: ۱۳۹۶/۳/۲۹
شماره پیگیری روزنامه رسمی: ۹۶۰۳۲۹۷۹۴۸۸۱۴۲۵

سیمرغ درمانگر

۱ نشان سیمرغ درمانگر توسط تورج صابری وند گرافیکست طراحی شده است.

هشتمین دوره انتخابات نظام پزشکی بر مبنای قانون سال ۱۳۷۴ در سال ۱۳۷۵ برگزار شد و دکتر سید شهاب‌الدین صدر به عنوان رئیس کل نظام پزشکی منصوب شد. یک دوره چهار ساله دیگر گذشت و نهمین انتخابات نظام پزشکی در زمستان ۷۹ برگزار شد و دکتر محمدرضا ظفرقندی به عنوان رئیس انتخاب شد و اصلاح قانون نظام پزشکی در دستور کار سازمان قرار گرفت. به این ترتیب بود که با مشارکت نمایندگان مجلس، سرانجام در مهر ماه ۱۳۸۱ به صورت طرحی با امضای ۱۵ نماینده مجلس به صحن علنی تقدیم شد.

دکتر سید شهاب‌الدین صدر

در این طرح اختیارات و وظایف سازمان نظام پزشکی افزایش یافت که مهم‌ترین شاخصه‌های آن کاهش تصدی‌گری دولت در عرصه سلامت و ارتقای جایگاه اجرایی و نظارتی نظام پزشکی بود. این طرح پس از تصویب در مجلس ششم و ایرادات شورای نگهبان، به مجمع تشخیص مصلحت نظام ارسال شد و سرانجام در آبان ماه ۱۳۸۳ در مجمع تشخیص مصلحت نظام به تصویب رسید.

در انتخابات سال ۱۳۸۳ که بر اساس قانون جدید اجرا شد، دکتر شهاب الدین صدر برای بار دوم به عنوان رئیس کل نظام پزشکی انتخاب شد. در دوره چهار ساله ۱۳۸۳ تا ۱۳۸۷ سازمان نظام پزشکی با فراز و نشیب‌هایی مواجه بود که مهم‌ترین آن، لغو اختیار نظام پزشکی در تعرفه‌گذاری خدمات پزشکی بخش غیردولتی بود.

دهمین انتخابات نظام پزشکی نیز در زمستان ۱۳۸۷ در سراسر کشور برگزار شد و اعضای هیات مدیره ۱۹۰ نظام پزشکی سراسر کشور از میان ۴۱۵۰ کاندیدای واجد شرایط انتخاب شدند. در این دوره نیز دکتر صدر برای دومین بار متوالی و سومین بار متناوب به سمت رئیس کلی نظام پزشکی انتخاب شد. انتخابات نظام پزشکی یازدهم و ششمین دوره انتخابات نظام پزشکی پس از پیروزی انقلاب اسلامی نیز چهارم اسفند ماه ۱۳۹۲ برگزار شد و دکتر علیرضا زالی تا سال ۱۳۹۶ ریاست این سازمان را بر عهده داشت.

دکتر علیرضا زالی

پس از اتمام دوره یازدهم، دکتر ایرج فاضل بار دیگر توسط منتخبان جامعه پزشکی و از سوی شورای عالی نظام پزشکی در سال ۱۳۹۶ به ریاست سازمان نظام پزشکی ایران برگزیده شد. اما ریاست مجدد او در این سمت طولی نکشید و دکتر فاضل در پاییز ۱۳۹۷ از ریاست سازمان کناره گیری کرد و دکتر محمدرضا ظفرقندی که ریاست شورای عالی نظام پزشکی وقت را بر عهده داشت، مطابق قانون سرپرستی سازمان را برعهده گرفت و کمی بعد از آن توسط شورای عالی تا پایان دوره ۴ ساله یعنی سال ۱۴۰۰ بار دیگر به صندلی ریاست سازمان نظام پزشکی ایران تکیه زد.

دکتر محمدرضا ظفرقندی

در سیزدهمین دوره انتخابات سازمان نظام پزشکی و هشتمین دوره این انتخابات پس از انقلاب اسلامی، دکتر محمد رئیس زاده در مهرماه سال ۱۴۰۰ با کسب ۱۵۰ رای از ۲۷۴ رای مجمع عمومی برای یک دوره ۴ ساله به عنوان رییس کل سازمان نظام پزشکی انتخاب گردید.

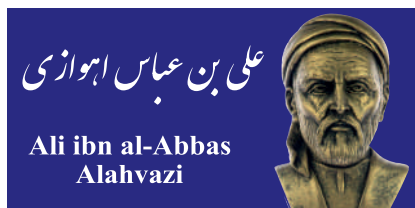
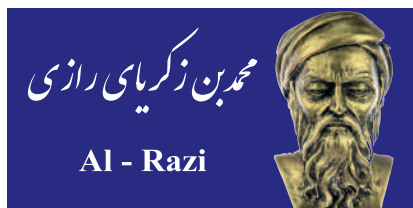
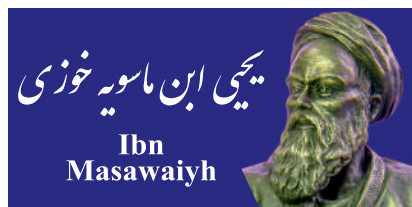

دکتر محمد رئیس زاده

جهت کسب اطلاعات بیشتر به سایت سازمان نظام پزشکی ایران به نشانی irimc.org بخش درباره ما مراجعه شود.

دیوار اساطیر

المان دیوار اساطیر در جبهه شمالی سرسرای ساختمان سازمان نظام پزشکی واقع شده که در برگیرنده پنج تصویر از اسطوره های نامی ایران زمین شامل برزویه طبیب، ابن ماسویه، زکریای رازی، علی ابن عباس اهوازی و شیخ و الرئیس ابوعلی سینا می باشد. ابعاد این سازه ۲۴۰*۳۵۰ سانتی متر و با متریکال لایت باکس نورانی به دو زبان فارسی و انگلیسی تهیه شده است.

سده پنجم و ششم میلادی
Fifth & sixth centuries AD

برزویه طبیب
Borzuya

Borzuya, a distinguished physician and foremost leader among Iranian medical practitioners during the era of Khosrow Anushirvan of the Sassanian dynasty, undertook the compilation of the esteemed literary work known as Kalila and Dimna. Seeking a botanical remedy capable of reviving the deceased, Borzuya embarked on a journey to India. However, scholars in India informed him that the sought-after herb was documented within the pages of Kalilah and Dimnah. Upon his return to Iran, Borzuya translated this pivotal text into Middle Persian or Pahlavi. Within his biographical accounts, he articulates: "the preeminent physician amidst the pantheon of Persian healers, whose erudition in the healing arts remained unveiled to the discerning minds of all, earning acclaim across diverse religious traditions. It is chronicled within scholarly tomes that the loftiest of healers are those who, in their therapeutic endeavors, maintain a steadfast focus on securing the preservation of the afterlife. Through the pursuit of such noble practices, they attain the fullest measure of worldly prosperity and safeguard against spiritual destitution in the hereafter."

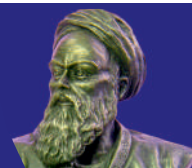
برزویه، پزشک نامدار و پیشوای پزشکان ایران در عصر خسرو انوشیروان ساسانی، گردآورنده کتاب کلیله و دمنه بود. برزویه برای بدسست آوردن گیاهی که مردگان را زنده می کند، به هندوستان رفت. اما دانشمندان هندی به او گفتند که آن گیاه، کتاب کلیک و دمنک است. برزویه این کتاب را به ایران آورد و آن را به زبان پارسی میانه ترجمه کرد. در زندگی نامه اش نیز نوشت:

چنین گوید برزویه، طبیب مقدم طبای پارس که پوشیده نماند علم طب نزدیک همه خردمندان و در تمامی دین ها ستوده است؛ و در کتب آورده اند که فاضلتر اطبا آن است که بر معالجت از جهت ذخیرت آخرت مواظبت نماید، که به ملازمت این سیرت، نصیب دنیا هر چه کاملتر بیابد و رستگاری عقبی مدخر گردد.

یحییٰ ابن ماسویه خوزی

Ibn
Masawaiyh

۲۴۳ - ۱۷۲ هجری قمری
788 to 857 AD

Yahya ibn Masawaih al-Khuzi, commonly known as Youhanna or Yuhanna, was born in 163 A.H. in Khuzestan and passed away in 243 A.H. in Baghdad. He emerged as one of the preeminent Iranian physicians during the second and third centuries A.H., earning notable recognition within the courts of the Abbasid caliphs. For three decades, Yuhanna dedicated himself to the practice of medicine at the esteemed Jundi Shapur Hospital in Ahvaz, eventually ascending to the position of director at the Baghdad hospital. Renowned for his profound expertise in ophthalmology, he authored the seminal work "Daghal al-'Ayn," which stands as the oldest extant textbook on the subject and continues to hold relevance for contemporary scholars. Under the auspices of the Abbasid caliphate, Yuhanna was entrusted with resources to pursue anatomical investigations, including the study of primates. Additionally, he was dispatched to Byzantium to engage in the study of Greek texts. His scholarly contributions, notably cited in Razi's magnum opus "Al-Hawi," firmly establish Yuhanna's enduring legacy within the annals of medical history. Razi himself recurrently acknowledges Yuhanna's insights, referencing his work in excess of a thousand instances throughout his seminal treatise.

یحییٰ ابن ماسویه خوزی (یوحنا) در سال ۱۶۳ هجری قمری در خوزستان متولد شد و در سال ۲۴۳ هجری بغداد در گذشت. او از مشهورترین پزشکان ایرانی در قرن دوم و سوم هجری بوده و در دربار خلیفه عباسی نیز بوده است. یوحنا به مدت ۳۰ سال در بیمارستان جندی شاپور اهواز به طبابت مشغول بود و سپس به عنوان مدیر بیمارستان بغداد منصوب شد. او دارای دانش فوق العاده ای در حوزه چشم پزشکی بود و کتاب دغل العین را نوشت که کهن ترین کتاب درس چشم پزشکی است و اکنون در دسترس می باشد. به دستور خلیفه عباسی، یوحنا میمون هایی برای انجام تحقیقات کالبدشناسی خود در اختیار گرفت و همچنین برای مطالعه کتب یونانی به بیزانس اعزام شد. آثار وی از جمله منابع اصلی برای نگارش الحاوی رازی محسوب می شود و رازی در این کتاب بیش از هزار بار به یوحنا ارجاع داده است.

محمد بن زکریای رازی

۳۱۳ - ۲۵۱ هجری قمری
865 to 925 AD

Al - Razi

Mohammad ibn Zakariya al-Razi, an illustrious Iranian figure renowned for his multifaceted contributions as a physician, pharmacist, philosopher, and chemist, was born in 251 A.H. in Ray and passed away in the same city in 313 A.H. He stands as one of the pioneering figures in medicine, introducing the principles of experimentation and empirical inquiry, thereby earning the esteemed moniker, the "Father of Islamic Medicine." Recognized as one of the preeminent clinical physicians in the annals of Islamic civilization and the Middle Ages, his magnum opus, "Al-Hawi," remains a cornerstone in the realm of medical knowledge, symbolizing his enduring legacy. In tribute to his profound impact on the realms of pharmacology and chemistry, including his pivotal discoveries of alcohol and sulfuric acid and their medicinal applications, the fifth day of Shahrivar is commemorated as Pharmacist Day, marking his birth anniversary and celebrating his indelible contributions to these fields.

محمد ابن زکریای رازی، پزشک، داروساز، فیلسوف و شیمی‌دان برجسته ایرانی، در سال ۲۵۱ در ری به دنیا آمد و در سال ۳۱۳ در همان شهر درگذشت. او از جمله اولین پزشکانی بود که تجربه و آزمایش را وارد علم طب کرد و او را پدر علم پزشکی - شیمی دنیا و به عنوان بزرگترین پزشک بالینی در جهان اسلام و قرون وسطی می‌شناسند. کتاب الحاوی که مهمترین اثر وی می‌باشد، یک دایره‌المعارف بزرگ در حوزه طب است.

به افتخار زحمات فراوان او در کشف، شناسایی و استفاده از داروهای مختلف، و نیز کشف الکل و اسید سولفوریک و استفاده طبی از آنها، روز پنجم شهریور، زادروز وی به عنوان روز داروساز نامیده شده است.

علی بن عباس اهوازی

۳۸۳ - ۳۱۸ هجری قمری
930 to 993 AD

Ali ibn al-Abbas
Alahvazi

Ali ibn Abbas Ahvazi, one of the prominent Iranian physicians, was born in the fourth century A.H. in the city of Ahvaz. His most notable work is the famous book "The Complete Book of the Medical Art," known as "Al-Maliki" or "The Royal Book," which is considered more concise than "Al-Hawi" and more practical than the "Canon of Medicine." He was the first Iranian physician whose book was translated into Latin as a medical reference without mentioning the author's name. Consequently, many of Ibn Abbas's theories and innovations were recorded under European names. Ali ibn Abbas was also the first figure to describe neurological and psychological disorders such as meningitis, hypochondriasis, melancholy, and transient paralysis, which is why he is recognized as one of the founders of psychiatry worldwide. It is stated in his medical admonition: "The physician should conduct himself in all situations according to what the sage Hippocrates has advised and should be compassionate, pure-eyed, kind, benevolent, and eloquent."

علی بن عباس اهوازی، یکی از پزشکان برجسته ایرانی، در قرن چهارم هجری و در شهر اهواز متولد شد. مهمترین اثر وی، کتاب مشهور کامل الصنّاعه الطبیه معروف به الملکی است؛ که خلاصه‌تر از الحاوی و کاربردی‌تر از کتاب قانون دانسته شده است.

او اولین پزشک ایرانی بود که کتابش بدون اشاره به نام نویسنده، به عنوان مرجع طب به لاتین ترجمه شد. بنابراین بسیاری از نظریات و نوآوری‌های ابن عباس به نام اروپاییان ثبت شد. علی بن عباس نیز اولین شخصیتی بود که بیماری‌های عصبی و روانی مانند مننژیت، خود بیمار انگاری، اندوه عشق و فلج موقت را توضیح داد؛ به همین دلیل او را از بنیانگذاران دانش روانپزشکی جهان می‌شناسند. در پندنامه پزشکی او آمده است: بر پزشک است که در جمیع احوال بر آنچه که بقراط حکیم فرموده، رفتار نماید و رحیم و پاک چشم و مهربان و خیر رسان و خوش زبان باشد.

شیخ الرئیس ابوعلی سینا

۴۲۸ - ۳۷۰ هجری قمری

980 to 1037 AD

Avicenna

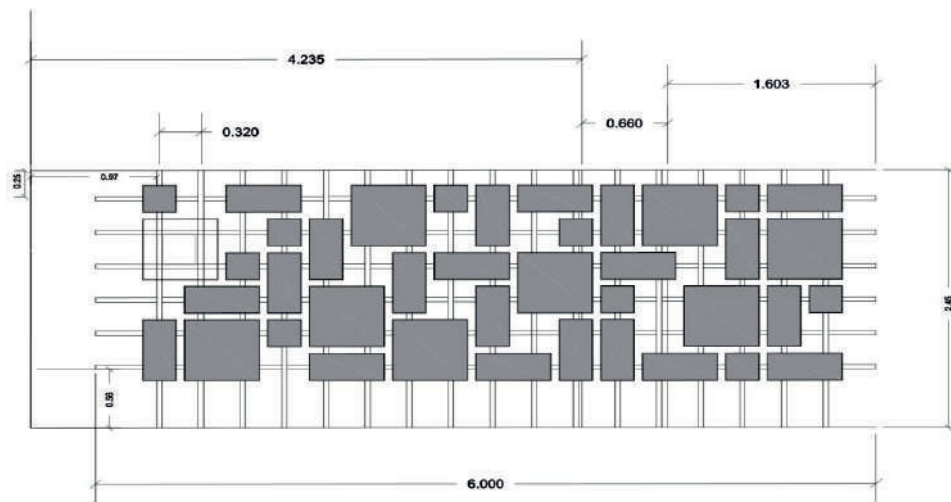

Abu Ali al-Husayn ibn Abdullah, renowned as Avicenna, emerged as one of the preeminent scholars of the world. He was born in 370 H.A. near Bukhara in Afshana and passed away in 428 H.A. in Hamadan. His prolific output includes approximately 450 treatises spanning various disciplines, with his medical opus, "The Canon of Medicine," enduring as the paramount reference in European medical institutions for nearly 600 years. The first of Shahrivar is commemorated as Physician's Day in honor of his birth. In the esteemed work "Misbah al-Hidayah," Imam Khomeini reflected on him thus: "He stood as the paramount genius and the grand marvel, distinguished by an unparalleled acuity of intellect and eloquence." George Sarton, in his seminal work "History of Science," noted: "Ibn Sina was a luminary in philosophy, medicine, mathematics, and astronomy, heralded as the foremost scientist of Islam and revered as one of the preeminent physicians throughout history."

ابوعلی حسین بن عبدالله، مشهور به ابوعلی سینا، یکی از بزرگترین دانشمندان جهان در سال ۳۷۰ در افشنه نزدیک بخارا به دنیا آمد و در سال ۴۲۸ در همدان درگذشت. او حدود ۴۵۰ کتاب در دانش‌های مختلف نوشته است و کتاب پزشکی قانون قریب به ۶۰۰ سال به عنوان مرجع برتر در دانشکده‌های طب در اروپا بوده است. روز یکم شهریور، زادروز وی به نام روز پزشک نام‌گذاری شده است. امام خمینی (ره) در کتاب مصباح الهدایه اینگونه از او نوشته‌اند: شیخ الرئیس نابغه الکبری و اعجوبه العظمی بود که در حدت ذهن و لطافت قریحه همانندی نداشته است. جرج سارتن در کتاب تاریخ علم می‌نویسد: ابن سینا فیلسوف، طبیب، ریاضی‌دان، منجم، پرآوازه ترین دانشمند اسلام و یکی از بزرگترین پزشکان همه اعصار بود.

دیوار مشاهیر

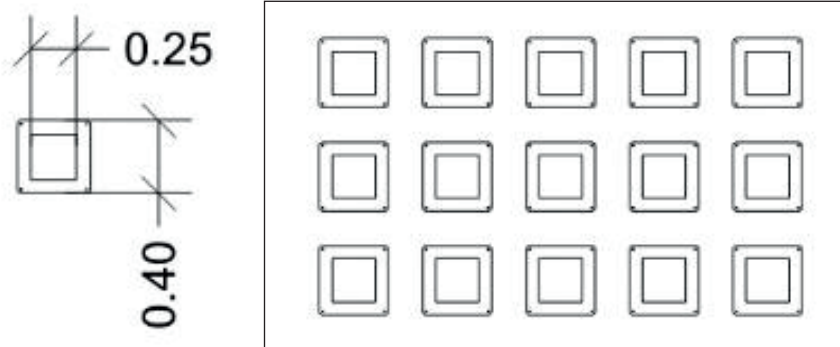
در المان دیوار مشاهیر، سعی شده است با به کارگیری طراحی مبتنی بر شبکه* بستری برای معرفی منتخبی از مشاهیر پزشکی کشور، تهیه شود. ۴۰ قاب در ابعاد مختلف و در ۳ سایز ۲۵*۲۵، ۵۷*۵۷ و ۲۵*۵۷، همچون آلبومی، تصاویر مشاهیری از پزشکان بنام جامعه پزشکی را در خود جای داده‌اند. نام و مشخصات این بزرگان، از انجمن‌های تخصصی گروه پزشکی استعلام و استخراج شده است و طرح به گونه‌ای پیش بینی شده است که امکان توسعه و افزایش تعداد قاب‌ها در آینده در آن امکان‌پذیر باشد. المان دیوار مشاهیر در جبهه غربی ورودی و سرسرا دیده شده است. جایی که در بدو ورود و به ویژه هنگام خروج مراجعان مستقیماً در معرض توجه قرار گیرد.

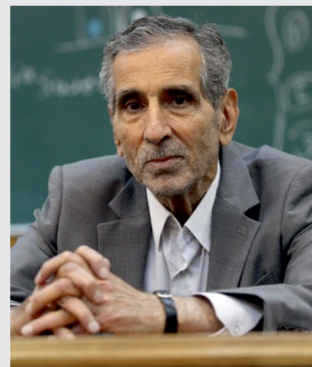
روسای ادوار

قسمت شمالی دیوار شرقی سرسرای ورودی ساختمان، نام و یاد بزرگانی را که مسئولیت اداره سازمان نظام پزشکی را از زمان تاسیس تا امروز عهده‌دار بوده‌اند، در خود جای داد است.

تصاویر روسای ادوار نظام پزشکی در ۱۰ قاب تهیه شده از دو لایه پلکسی گلاس شفاف، به همراه ۵ قاب منتظر که امکان توسعه طرح در دوارن آتی را داشته باشد، طراحی و اجرا شده است. ابعاد این قاب‌ها ۴۰*۴۰ و ابعاد تصاویر ۳۰*۳۰ دیده شده است. هر قاب توسط ۴ اسپیرال استیل به دیوار متصل و مهار شده است.

تصاویر دیوار مشاهیر
جامعه پزشکی ایران

دکتر عباس شفیعی

داروساز

۱۳۹۵-۱۳۱۶

زنده یاد دکتر عباس شفیعی در ۳ مهر سال ۱۳۱۶ هجری خورشیدی در خانواده ای مذهبی در جنوب تهران چشم به جهان گشود.

دروس ابتدایی را در دبیرستان ترقی واقع در خیابان ری و دروس متوسطه را در دبیرستان های بدر و دارالفنون به پایان رساند و شاگرد اول شد.

سپس با کسب رتبه سوم در کنکور وارد دانشکده داروسازی شد.

دکتر شفیعی با استفاده از بورس دولت ایران برای شاگردان اول وارد دوره دکتری تخصصی شیمی دارویی دانشگاه کلمبیا در آمریکا شد.

چهار سال و نیم در اواخر سال ۱۳۵۴ شمسی دکتری تخصصی خود را در رشته شیمی دارویی با معدل «الف» به پایان رساند.

رساله تحقیقاتی ایشان که در مورد تعیین ساختمان فضایی کلرفنیر آمین، یک داروی ضد حساسیت بود در تمام آمریکا برنده جایزه اول تحقیقات شد و افتخاری دیگر برای ایرانی ها کسب گردید بعد از آن به دانشگاه شیکاگو رفت و فوق دکتری خود را یک سال با پروفیسور جوزف فرید در مورد مکانیسم ایجاد سرطان توسط هیدرو کربنهای عطری چند حلقوی گذراند.

دکتر شفیعی به علت علاقه زیادی که به کشاوری داشت پس از اتمام تحصیلات بلافاصله به ایران بازگشت و در سال ۱۳۴۹ در دانشکده داروسازی دانشگاه تهران استخدام شد و در سال ۱۳۵۵ به مرتبه استادی دانشگاه ارتقا یافت و به دلیل دانش بسیار در زمینه ی داروسازی لقب پدر داروسازی نوین در ایران را به خود اختصاص داد.

ایشان پس از انقلاب استاد دانشکده داروسازی دانشگاه علوم پزشکی تهران و رئیس دانشکده داروسازی از ۱۳۶۵ تا ۱۳۸۸، رئیس مرکز تحقیقات علوم دارویی از سال (۱۳۸۲) و یک چهره ماندگار علم پزشکی ایران بود و در دوران جنگ عراق و ایران پس از شروع حملات شیمیایی عراق به مطالعه و آزمایش بر روی گازهای شیمیایی و راه خنثی سازی آنها پرداخت.

سرانجام در روز ۲۶ خرداد ۱۳۹۵ در سن ۷۹ سالگی هنگام اذان ظهر در تهران دیده از جهان فروبست.

زنده یاد دکتر منوچهر دواپی در یکم مهرماه سال ۱۳۱۵ در تهران چشم به دنیا گشود. پدر ایشان مدرک دیپلم داروسازی خود را از مدرسه دارالفنون کسب کرده بود. پس از به پایان رساندن دوره دبیرستان و شرکت در کنکور دانشکده پزشکی دانشگاه تهران توانست با رتبه بالا در کنکور پزشکی قبول شده و برای طی دوره تخصص به آمریکا برود. ایشان دوره پنج ساله جراحی عمومی را در شهر راجستر در ایالت نیویورک با موفقیت و پس از آن دوره رشته جراحی کودکان را در کانادا و آمریکا طی کرد. سپس چند سال در بیمارستان همرا اسمیت دانشگاه لندن در زمینه جراحی عروق و سرطانها به کار و پژوهش پرداخت و پس از سپری کردن دوره های تخصصی در سال ۱۳۴۷ به ایران بازگشت مدتی در تهران مشغول به کار شد سپس به دانشگاه جندی شاپور اهواز رفت. با شروع جنگ تحمیلی ایشان علیرغم شرایط بسیار دشوار خوزستان و دارا بودن جایگاه علمی و شغلی مناسب در تهران و خارج از کشور، تا سال ۱۳۶۴ در دانشگاه علوم پزشکی اهواز ماند. ایشان در دوره جنگ با تمام وجود برای درمان رزمندگان تلاش کرد و پیرو بمباران شدید هوایی و افزایش تعداد مجروحان، متوجه شد برای شروع درمان باید نظم خاصی به کار گرفته شود و خدمات و پرسنل و امکانات باید تحت یک رهبری واحد به بیماران ارائه شود. بدین ترتیب بود که موضوع تریاژ و دسته بندی بیماران بر حسب شدت و نوع جراحات توسط ایشان مطرح و الگوسازی شد و مقالات و کتابی نیز توسط دکتر دواپی چاپ و در اختیار پزشکان و به خصوص پزشکان اعزامی به جبهه قرار گرفت.

عشق به اهل بیت (ع) و نیز تواضع، از سجایای اخلاقی ویژه استاد دواپی بود. دکتر منوچهر دواپی که یکی از تاثیرگذارترین چهره های علمی و اخلاقی در عصر پزشکی ایران بوده است، در تاریخ ۵ مردادماه سال ۱۴۰۱ در سن ۸۶ سالگی چشم از دنیا فروبست و خاطرات این استاد فرزانه در کتابهای ((مینوچهر)) و ((طبيب دوران)) خواندنی می باشد. وی بهترین و پرنثرترین سالهای زندگی اش را سالهای حضور در مناطق جنگی و خدمت به مجروحان می دانست.

دکتر منوچهر دواپی

جراح

۱۳۱۵-۱۴۰۱

زنده یاد دکتر علیرضا یلدا در ۱۳ آذر سال ۱۳۰۹ در تهران چشم به جهان گشود.

وی پس از اخذ دیپلم در سال ۱۳۳۰ وارد دانشکده علوم پزشکی دانشگاه تهران شد و در سال ۱۳۳۶ فارغ التحصیل و پس از گذراندن دوره تخصصی بیماری های عفونی در بیمارستان هزار تختخوابی سابق مشغول خدمت شد.

از جمله سوابق علمی استاد یلدا می توان به عضویت در هیات علمی دانشکده پزشکی دانشگاه تهران و تحقیق و تدریس در دانشگاه ها و نظارت بر روی تالیف پایان نامه ها و ترجمه کتب علمی، ارتقا به رتبه استادی دانشگاه تهران، عضویت در هیات تحریریه نشریه های معتبر علمی، عضویت پیوسته در فرهنگستان علوم پزشکی جمهوری اسلامی ایران و برگزیده شدن به عنوان چهره های ماندگار عرصه پزشکی (بیماری های عفونی) در نخستین همایش چهره های ماندگار سال ۱۳۸۰ اشاره کرد.

از سوابق پژوهشی ایشان می توان به تالیف کتاب درمان بیماری های عفونی در شش جلد و ۱۷ جلد کتاب در زمینه دانش و اخلاق پزشکی و همچنین همکاری در تدوین و چاپ چندین مقاله بین المللی و ده ها کتاب پزشکی دیگر اشاره کرد. از جمله سوابق علمی و عملی مرحوم پروفسور یلدا می توان به عضویت دائمی بورد پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران، عضو هیات علمی مجلات اکتا مدیکا ایرانیکا و مجله دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران، ویراستار مجله علمی پژوهشی سازمان نظام پزشکی جمهوری اسلامی ایران و عضویت در کمیته بازبینی ارتقای اعضای هیات علمی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران اشاره کرد. دریافت عنوان پدر بیماری های عفونی ایران و کسب عنوان استاد نمونه دانشگاه علوم پزشکی تهران، دریافت بیش از بیست جایزه برای خدمات و همکاری های برجسته ایشان در زمینه پزشکی از افتخارات ایشان است.

سرانجام دکتر یلدا در ۳۰ آذرماه سال ۱۳۹۶ در شب یلدا، چشم از جهان فرو بست.

دکتر علیرضا یلدا

متخصص بیماری های عفونی
۱۳۹۶-۱۳۰۹

زنده یاد دکتر یحیی عدل در اول اسفندماه ۱۳۸۷ در تبریز چشم به جهان گشود. در دوران کودکی در تبریز مدتی به مکتب خانه رفت و سپس دوران دبستان را در مدرسه حکمت تبریز و تحصیلات دبیرستان را در کرمانشاه به پایان رساند.

در پاریس تحصیلات دوره متوسطه را در رشته های فلسفه و ریاضی به پایان رساند و پس از مدتی تحصیل در دانشکده ریاضی، به تشویق عمویش وارد دانشکده پزشکی پاریس شد و پس از آن به رشته جراحی روی آورد.

عدل چندین سال در رشته جراحی و اورولوژی مطالعه کرد و در سال ۱۳۱۷ از پایان نامه خود درباره درمان آدنوپاتی سلی دفاع کرد و موفق به دریافت مدال نقره از دانشکده پاریس شد.

دکتر یحیی عدل

جراح

۱۳۸۱-۱۳۸۷

پس از بازگشت به ایران در دانشکده پزشکی استخدام و استادی کرسی جراحی عمومی و ریاست بخش جراحی بیمارستان سینا به وی واگذار شد. بزرگترین هنر عدل آن بود که ترس جراحان را از عمل جراحی از میان برد و به آنان اعتماد به نفسی داد که به جراحی روی آورده و موفق شوند. مهمترین ویژگی ایشان تعلیم نکات اخلاقی به شاگردانش بود و از همه ارتباطاتش برای رفع گرفتاری همکاران و اطبا استفاده می کرد.

وی سابقه ریاست بر سازمان نظام پزشکی را نیز دارد.

یحیی عدل در ۱۴ بهمن ۱۳۸۱ در سن ۹۴ سالگی با سابقه بیش از ۷۰ سال جراحی و آموزش و پرورش شاگردان بیشمار دیده از جهان فروبست و با مراسمی کم نظیر تشییع شد.

زنده یاد دکتر بیژن صدری زاده در اول اسفند ماه سال ۱۳۱۶ در روستای ایرانچه بخش فرخ شهر از توابع چهار محال بختیاری چشم به جهان گشود.

تحصیلات ابتدایی اش را در روستای دستگرد امامزاده به اتمام رساند و برای ادامه تحصیل به اصفهان رفت. پس از اخذ دیپلم، تحصیلات پزشکی خود را آغاز و به عنوان دانشجوی ممتاز از دانشگاه اصفهان فارغ التحصیل شد و بر اساس تعهدی که به بهداری وقت داشت به مناطق محروم رفته و در آنجا مشغول به کار شد.

ایشان از محضر اساتیدی چون دکتر ابوتراب نفیسی، دکتر محمد ریاحی، دکتر مرتضی حکمی، دکتر علیرضا یلدا و بسیاری از اساتید بهره برده است و با وزرای بهداشت درمان و آموزش پزشکی ادوار مختلف تحت عنوان معاون یا مشاور همکاری داشت.

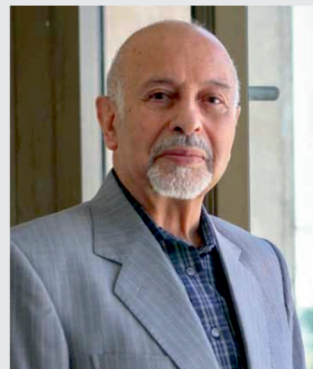
از افتخارات ایشان می توان به:

دریافت لوح تقدیر از سازمان جهانی بهداشت

دریافت جایزه چکش طلایی از سازمان جهانی بهداشت

دریافت لوح تقدیر از ریاست جمهوری در تجلیل از نخبگان بخش سلامت کشور اشاره کرد.

سرانجام دکتر بیژن صدری زاده که از مفاخر پزشکی ایران و جهان به حساب می آمدند در مرداد ماه سال ۱۴۰۲ چشم از جهان فرو بست.

دکتر بیژن صدری زاده

متخصص بیماریهای عفونی

۱۳۱۶-۱۴۰۲

زنده یاد دکتر مریم پوررضا در ۲۳ مردادماه سال ۱۳۱۲ در تهران چشم به جهان گشود. تحصیلات ابتدایی خود را در مدرسه فرانسوی ژاندارک سپری کرد و پس از اخذ دیپلم در کنکور شرکت کرد علی رغم تمام سختگیری های پدرش در خصوص ورود ایشان به دانشگاه و در بین خانم های داوطلب رشته پزشکی رتبه اول را کسب کرد.

او بعد از اینکه دوره پزشکی عمومی را در مدت ۶ سال در دانشکده پزشکی دانشگاه تهران با موفقیت سپری کرد دوره تخصص زنان را نیز با پشتکاری عجیب در بیمارستان زنان سابق به اتمام رساند.

از آنجاییکه ایشان به زبان فرانسه مسلط بود برای گذراندن دوره های تکمیلی پزشکی عازم بلژیک و فرانسه شد. دوره مورد سونوگرافی را طی کرد و دوره نازایی را ۴-۳ ماهه در خارج از کشور با موفقیت گذراند و موفق به اخذ فوق تخصص نازایی شد.

دکتر پور رضا، بنای فعالیت خود را بر آموزش گذاشته و معتقد بود که یک معلم باید همه علوم رشته خویش را آموخته و به داشته های خود اکتفا نکند.

ایشان رمز موفقیت خود را پشتکار علاقه به آموختن، سحر خیزی، انضباط و مسئولیت پذیری می دانستند صفاتی که تقلید از آنها پشیمانی نمی آورد. شاگردی اساتیدی همچون دکتر کیهانی، پروفیسور حکیم، دکتر نیک نفس، دکتر گل گلاب، دکتر نعمت الهی، دکتر گیتی، دکتر شفا، دکتر میردامادی، دکتر شمسا و دکتر پزشکیان مطلبی بود که همیشه به آن افتخار می کردند.

دکتر مریم پوررضا در دی ماه سال ۱۴۰۱ چشم از جهان فرو بست.

دکتر مریم پوررضا

جراح زنان و زایمان

۱۴۰۱-۱۳۱۲

زنده یاد دکتر پروانه وثوق در ۱۵ اسفند ماه سال ۱۳۱۴ هجری شمسی در شهر تفرش چشم به جهان گشود. او دکترای عمومی خود را در سال ۱۳۴۲ از دانشکده علوم پزشکی تهران دریافت و دوره های تخصصی و فوق تخصصی در خون و سرطان شناسی را در دانشگاه های کمبریج، ماساچوست و ایلینوی گذراند. وثوق همچنین دوره تکمیلی پزشکی خود را در دانشگاه واشنگتن به پایان رساند و در سال ۱۳۵۰ در مرکز آموزشی درمانی حضرت علی اصغر تهران آغاز به کار و بخش خون شناسی و سرطان شناسی را در این بیمارستان راه اندازی و از ابتدای تأسیس مؤسسه محک در سال ۱۳۷۰ به صورت داوطلبانه با این مرکز همکاری کرده و سرپرستی تیم پزشکی این بیمارستان را بر عهده داشت.

وی بیش از ۱۰۰ عنوان کتاب و مقاله در زمینه بیماری های خون و سرطان کودکان تألیف کرده و در سال های خدمات مؤثر پزشکی خود کودکان سرطانی بسیاری را از سراسر جهان درمان و سلامتی را به آنان بازگرداند. ایشان ساعت های بسیاری را در کنار کودکان بستری در بیمارستان سپری می کرد و هیچگاه فراموش نمی کرد که همراه خود شکلات آبنبات و عروسک هایی را ببرد که با دستانش برای آنها بافته بود.

اگر خانواده کودکی برای پرداخت هزینه های درمانی با مشکل روبرو می شد و وثوق هر آنچه در توان داشت به کار می گرفت تا به آنها کمک کند و به همین خاطر نزد بیماران با نام فرشته محک نیز شناخته می شد. حضور بسیار فعال دکتر وثوق در انجمن ها و برنامه های تخصصی بین المللی مانند انجمن بین المللی سرطان اطفال، اتحادیه بین المللی کنترل سرطان، شبکه بین المللی تحقیق و درمان سرطان، اتحادیه سرطان کودکان خاورمیانه، برنامه سرطان اطفال در کشورهای در حال توسعه، ریاست بورد فوق تخصصی خون و سرطان کودکان و عضویت در فرهنگستان علوم پزشکی ایران نشانه ی دانش و تخصص حرفه ای و بسیار بالای او می باشد.

ایشان در سحرگاه روز دوشنبه ۳۰ اردیبهشت ۱۳۹۲ پس از یک دوره بیماری در سن ۷۸ سالگی چشم از جهان فرو بست.

دکتر پروانه وثوق

همانگونه که زیست کودکان

۱۳۹۲-۱۳۱۴

زنده یاد دکتر یوسف معماری در اول تیر ماه سال ۱۳۲۰ خورشیدی در محله پیر عبدالملک اردبیل چشم به جهان گشود دوره ی ابتدایی را در دبستان سنایی و متوسطه را در دبیرستان صفوی اردبیل به پایان برد و سپس از دانشکده پزشکی دانشگاه تهران با درجه دکترای پزشکی فارغ التحصیل شد و در چشم پزشکی تخصص گرفت و به زادگاه خود بازگشت تا آلام درماندگان و نیازمندان را التیام بخشد.

او سال ها با اخلاص و ایمان به طبابت پرداخت. مطب او پناهگاه بیچارگانی بود که از شدت درد و فقر آرزوی مرگ می کردند و او به رایگان درماندگان را معاینه و جراحی می کرد.

یوسف معماری با طبابت هایش به عنوان اولین چشم پزشکی اردبیل شناخته می شد آن هم در میانه دهه چهل.

در کارش چیره دست و متعهد بود و از آن دست پزشکان نوع دوست و اخلاق مدار.

طبيب خوش نام ما ادیب خوش ذوقی هم بود اوج کارهای ادبی یوسف معماری در ترجمه رباعیات خیام به زبان ترکی تجلی دارد کتب ترجمه رباعیات خیام به زبان ترکی آذربایجان، کنزالبکا در سوگ سالار شهیدان، خاطرات گم شده و... از آثار این استاد برجسته است. شعر ترکی ((عشق آتشی)) دکتر معماری که با صدای خود ایشان منتشر شده است طرفداران زیادی دارد.

ایشان شامگاه دوشنبه ۱۴ شهریور ماه سال ۱۴۰۱ چشم از جهان فروبست.

دکتر یوسف معماری

چشم پزشکی
۱۴۰۱-۱۳۲۰

زنده یاد دکتر ولی اله حسینی، در یکم اردیبهشت ماه ۱۳۳۴ در شهرستان نراق از توابع استان مرکزی متولد شد. همزمان با تحصیل در دوران ابتدایی، او که دانش آموز سخت کوشی بود، اوقات فراغت خود را در کنار پدر در کارگاه کفش دوزی و سپس در چاپخانه نشر کتاب به عنوان صحاف می گذراند. وی تحصیلات متوسطه را با اخذ دیپلم طبیعی از دبیرستان ادیب به پایان رساند و در دانشگاه مشهد در رشته کارشناسی علوم تغذیه پذیرفته شد بعد از اتمام این دوره در مقطع کارشناسی ارشد رشته بیوشیمی موفق به اخذ مدرک شد. با توجه به علاقه وافری که به رشته پزشکی داشت سرانجام در سال ۵۷ در دانشگاه علوم پزشکی ایران در رشته پزشکی به تحصیل مشغول شد. پس از گذراندن دوره پزشکی عمومی، تحصیل در رشته تخصصی بیهوشی را در سال های جنگ با موفقیت به پایان رساند و خدمات ارزنده ای به رزمندگان ارائه داد. وی در سال ۱۳۶۵ که موفق به اخذ دکترای پزشکی شد، دکتر حسینی به عنوان اولین عضو هیات علمی گروه بیهوشی، تربیت دستیاران این رشته را در مجتمع بیمارستانی حضرت رسول آغاز کرد، تا پایان عمر پربرکت وی بیش از ۷۰۰ متخصص بیهوشی زیر نظر مستقیم او پرورش یافتند. وی در دوران حرفه ای زندگی خود سمت های گوناگونی از جمله عضویت در هیات مدیره انجمن آنستز یولوژی، عضویت در هیات امتحانه دانشنامه تخصصی رشته بیهوشی، کارشناسی سازمان نظام پزشکی و پزشکی قانونی، دبیر شورای آموزش پزشکی عمومی، عضویت در کمیسیون های برنامه ریزی رشته های تخصصی بیهوشی و بیهوشی قلب و طب اورژانس را عهده دار بود. وی در ۱۹ مهر ۱۳۹۹ به عنوان شهید مدافع سلامت چشم از جهان فرو بست.

دکتر ولی اله حسینی

متخصص بیهوشی

۱۳۳۴-۱۳۹۹

زنده یاد دکتر مرتضی شیخ در سال ۱۲۸۶ خورشیدی در تهران به دنیا آمد. وی کودکی و همچنین تحصیلات خود را تا سطح مدرسه عالی طب در تهران ادامه داد و با درجه دکترای پزشکی فارغ التحصیل شد.

وی پس از اخذ مدرک دکترای به خدمت سربازی رفت. سپس به ماکو و مراغه رفت و آنگاه در عزیمت به سیستان و بلوچستان و خدمت در آن منطقه موفق به تأسیس بیمارستان دولتی گردید تا مردم مستضعف آن دیار بتوانند از خدمات رایگان بهره ببرند.

وی روحی عظیم و متواضع داشت. در مقابل مریض هایش با فروتنی رفتار می کرد، گویی چون یکی از آنهاست. به حق عاشق مردم بود و به تمامی آنان که عاشق مردم بودند عشق می ورزید و اعتقاد راسخ داشت که مفهوم زندگی واقعی خدمت به مردم محروم است. برخورد ایشان با اختلاف سن و روحیه بیماران فرق می کرد. او با جوانان آنگونه برخورد می کرد که گویی همســــــان آنان است و اینگونه بود که به راحتی با اقشار مختلف رابطه برقرار می کرد و در یک کلام عاشق مردم بود.

در سال ۱۳۵۲ دکتر به علت بیماری سخت بستری می گردد و مردم به طور خودجوش برای وی مراسم دعا بر پا می کردند و پس از فوت ایشان آنچنان مراسم تشییع با شکوهی برای وی به عمل آوردند که تا کنون شهر مشهد چنین مراسمی در خود کمتر دیده بود. سرانجام دکتر مرتضی شیخ در سال ۱۳۵۵ پس از چند سال بیماری در شهر مشهد درگذشت.

دکتر مرتضی شیخ

پزشک عمومی
۱۳۵۵-۱۲۸۶

زنده یاد دکتر مسلم بهادری در سال ۱۳۰۵ در روستای زنگیسا محله تنکابن دیده به جهان گشود در سال ۱۳۳۶ از دانشکده پزشکی تهران در رشته پزشکی عمومی و پاتولوژی فارغ التحصیل شد. دوره فوق تخصص پاتولوژی قلب و ریه را در لندن گذراند. استاد ممتاز دانشگاه علوم پزشکی تهران و موسس و رئیس دفتر دانش آموختگان دانشگاه علوم پزشکی تهران تا سال ۱۴۰۰ بود.

از اقدامات مهم ایشان، ایجاد آزمایشگاه آسیب شناسی در بیمارستانها بود. وی در سمت معاونت امور دانشگاههای سازمان سنجش به فعالیتهای خود در توسعه دانشگاهها ادامه داد و طی این زمان توانست هفت دانشکده پزشکی به دانشگاه های فاقد دانشکده پزشکی در استانهای کرمان، کرمانشاه، ارومیه، همدان، گیلان، زاهدان و مازندران اضافه کند.

پایبندی عمیق به مذهب و وطن، پرکاری، دقت علمی و عملی، عشق به معلمی، سجایای اخلاقی والا، کنشگری فعال اجتماعی از خصوصیات برجسته این اسوه علم و اخلاق بود.

کتاب ((افسانه هستی)) شرح زندگی این استاد فقید فرزانه است.

وی در سال ۱۴۰۱ چشم از جهان فروبست.

دکتر مسلم بهادری

پاتولوژیست

۱۳۰۵-۱۴۰۱

زنده یاد دکتر خدادوست دوره دبستان و دبیرستان و پزشکی را در شیراز به پایان رساند و پس از یکسال گذراندن دوره دستیاری چشم در بیمارستان نمازی شیراز، جهت گذراندن دوره تخصصی به آمریکا رفت.

ایشان به عنوان نخستین و تنها دستیار خارجی در بخش چشم پزشکی دانشگاه جانز هاپکینز در سال ۱۳۴۱ پذیرفته شد و طی سه سال فعالیت خود در این مرکز به عنوان بهترین دستیار مرکز چشم پزشکی و یلمر شناخته شد. پس از پایان دوران، ایشان یک سال به عنوان مربی و یک سال به عنوان استادیار در بخش چشم پزشکی همان دانشگاه مشغول به کار شد و در سال ۱۳۴۷ علی رغم پیشنهاد و خواست دانشگاه جانز هاپکینز عازم ایران شد و در بخش چشم پزشکی دانشگاه شیراز به عنوان استاد مشغول فعالیت شد.

از سال ۱۳۴۷ تا ۱۳۵۹ وی هر دو سال یکبار به عنوان استاد مدعو، شش ماه را در بخش چشم دانشگاه جانز هاپکینز برای اداره برنامه های پژوهشی میگذراند. دکتر خدادوست علیرغم اینکه بنیانگذار و رییس مرکز چشم پزشکی کنتیکت نیوهون بود اما به طور مرتب برای درمان بیماران و انتقال تجربیاتش به ایران می آمد و در سال ۱۳۷۳ بیمارستان چشم پزشکی خدادوست در شیراز را تاسیس نمود.

شخصیت های برجسته چشم پزشکی آمریکا، بارها از وی به عنوان بهترین جراح پیوند قرنیه در دنیا یاد کرده اند.

وی در سال ۱۳۹۶ چشم از جهان فروبست.

دکتر علی اصغر خدادوست

چشم پزشک

۱۳۱۴-۱۳۹۶

زنده یاد دکتر شمس شریعت تربقان در سال ۱۳۰۵ خورشیدی در روستای تربقان کاشمر چشم به جهان گشود. تحصیلات ابتدایی و متوسطه را در کاشمر و مشهد به اتمام رسانید و در سال ۱۳۲۶ دوران دبیرستان را با اخذ دیپلم رشته طبیعی در تهران به پایان برد. دوره دکترای پزشکی را از سال ۱۳۲۶ الی ۱۳۳۳ در دانشگاه تهران گذراند و با دریافت بورس دولت فرانسه با درجه استادیاری از دانشکده پزشکی لیون فارغ التحصیل گردید. ایشان از سال ۱۳۴۳ در بخش آسیب شناسی دانشگاه تهران مشغول به کار شد و در سال ۱۳۵۰ به درجه استاد تمامی رسید. در سال ۱۳۸۵ جایزه اخلاق پزشکی در جشنواره ابن سینا به او تعلق گرفت و در سال ۱۳۸۷ در هفتمین همایش چهره های ماندگار، وی به عنوان چهره ماندگار گروه آسیب شناسی پزشکی انتخاب شد. استاد شریعت تربقان سال ها عضو هیات های عالی انتظامی سازمان نظام پزشکی و رئیس موزه ملی تاریخ علوم پزشکی کشور بودند.

وی در سال ۱۴۰۱ چشم از جهان فرو بست.

دکتر شمس شریعت تربقان

پاتولوژیست

۱۳۰۵-۱۴۰۱

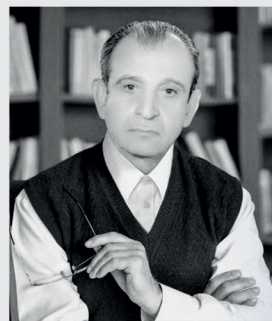
زنده یاد دکتر غلامعلی عبیدی در نوزدهم خردادماه سال ۱۲۹۹ در تهران متولد شد. پس از اتمام تحصیلات ابتدایی و متوسطه، در سال ۱۳۱۷ وارد دانشکده طب و داروسازی دانشگاه تهران شد.

پس از طی دوران تحصیل، در سال ۱۳۲۲ با درجه دکتری در رشته داروسازی فارغ التحصیل و برای گذراندن دوره تکمیلی عازم فرانسه شد.

اوضاع نابسامان بهداشت و درمان کشور و وضعیت رقت بار بیماران در دوران جنگ جهانی دوم، وی را مصمم به تولید ملی دارو در ایران نمود.

این تصمیم در سال ۱۳۲۵ منجر به ساخت اولین کارخانه داروسازی در تهران شد. وی با پیگیری های خود در سال ۱۳۳۷ موفق به دریافت اولین پروانه دارویی از وزارت بهداشتی وقت گردید.

دکتر عبیدی در غروب روز ۲۸ شهریور سال ۱۳۸۳ درگذشت. از ایشان به عنوان پدر صنعت داروسازی ایران یاد می شود.

دکتر غلامعلی عبیدی

داروساز

۱۲۹۹-۱۳۸۳

زنده یاد دکتر جواد هیئت در سال ۱۳۰۴ در تبریز چشم به جهان گشود. تحصیلات ابتدایی خود را در تبریز، دوره ی متوسطه را در مدرسه نظام و دو سال اول رشته پزشکی را در دانشگاه تهران گذراند. سپس به استانبول رفت و پس از اخذ دکترای پزشکی، دوره تخصصی جراحی را در استانبول و پاریس به پایان رساند و در سال ۱۳۳۱ به ایران بازگشت. در مدت ۴۸ سال طبابت و جراحی در تهران، به تدریس و تألیف کتابها و مقالات جراحی پرداخت و در فاصله سالهای ۱۳۵۵ - ۱۳۴۳، مجله دانش پزشکی را منتشر کرد. در این مجله بیش از پنجاه مقاله علمی به قلم او چاپ شده است. در کنار جراحی عمومی، جراحی قلب را آغاز کرد و در سال ۱۳۴۱ برای اولین بار در ایران موفق به انجام جراحی قلب باز شد. در سال ۱۳۴۷ اولین عمل پیوند کلیه را در تهران و اولین پیوند قلب سگها را در ایران با موفقیت انجام داد. دکتر هیئت در کنار پزشکی، در ترک شناسی و جامعه شناسی نیز صاحب نظر بود و فلسفه اینکه نام خانوادگی اش هیئت است به نقل از خودشان: این بود که مرحوم پدرم فتوای مشروطه را در راس هیئتی از نجف به ایران آوردند.

وی در سال ۱۳۹۳ چشم از جهان فرو بست.

دکتر جواد هیئت

جراح

۱۳۰۴-۱۳۹۳

زنده یاد دکتر بدرالزمان تیمورتاش در سال ۱۲۸۷ هجری شمسی در روستای نردین شهرستان میامی سمنان چشم به جهان گشود.

وی در ۱۲ سالگی جهت تحصیل به فرانسه و بلژیک فرستاده شد و پس از اخذ مدرک دندانپزشکی تصمیم داشت برای خدمت به مردم محروم به جمهوری کنگو در آفریقا برود که به دستور پدرش برای خدمت به مردم ایران به کشور بازگشت و در سال ۱۳۴۴ برای تأسیس دانشکده دندانپزشکی مشهد همکاری فعال و موثری داشت و در سال ۱۳۴۶ به عنوان اولین بانوی دندانپزشک به ریاست آن دانشکده منصوب شد.

او بانویی بسیار سختکوش، بخشنده و خیر خواه بود و همه دارایی خود را می بخشید و حتی منزل خود را که ارث پدری اش بود وقف کرد. در سال ۱۳۷۰، به پاس سال ها خدمت در راه اعتلای دانش دندان پزشکی، کتابخانه دانشکده دندان پزشکی مشهد به نام ایشان نامگذاری شد.

دکتر بدری تیمورتاش در ۱۷ مهرماه ۱۳۷۴ چشم از جهان فرو بست و در قطعه ۱۳۹ صحن آزادی حرم رضوی در مشهد با احترام و بدرقه دانشجویان وفادارش به خاک سپرده شد.

دکتر بدرالزمان تیمورتاش

دندانپزشک

۱۲۸۷-۱۳۷۴

زنده یاد دکتر قاسم غنی در سال ۱۲۷۲ در سبزوار دیده به جهان گشود. وی سیاستمدار، دیپلمات، پزشک، ادیب و نویسنده ایرانی بود. او دوره پزشکی خود را در بیروت و دوره تخصص داخلی را در فرانسه گذراند و سپس برای خدمت به مردم به سبزوار برگشت. او به سبب همکاری با علامه محمد قزوینی در تصحیح دیوان حافظ شهرت دارد که یکی از معتبرترین نسخ دیوان حافظ به شمار می‌رود.

غنی در دانشکده پزشکی تهران، اخلاق پزشکی درس می‌داد. پس از آن نیز مدتی در دانشکده معقول و منقول تدریس داشت. درس‌گفتارهای او درباره روان‌شناسی در این دو دانشکده بعدها در قالب کتابی به نام «معرفت‌النفس» منتشر شد.

او از سال ۱۳۱۴ شمسی، به مدت هفت سال نماینده شهر مشهد در مجلس شورای ملی (دوره دهم) بود. وی در سال ۱۳۲۰ حدود دو ماه وزیر بهداشتی کشور بود.

در سال ۱۳۲۳ به عنوان وزیر فرهنگ منصوب شد و یکبار هم پیشنهاد نخست‌وزیری را رد کرد. و علیرغم همه این مناصب، دکتر غنی بیشتر چهره‌ای فرهنگی، ادبی و مردم دوست بود، محمد علی جمالزاده می‌نویسد: ((دکتر غنی در هر حال و هر مقالی آدمی بسیار نجیب، پاک و پرهیزگار بود.))

تاریخ تصوفنامه در اسلام، رساله ابن سینا، بحث در آثار و افکار حافظ، ترجمه ۳ کتاب از آثار آئاتول فرانس و تصحیح دیوان حافظ به همراه علامه قزوینی از آثار دکتر غنی می‌باشد.

وی در سال ۱۳۳۱ چشم از جهان فروبست.

دکتر قاسم غنی

متخصص داخلی

۱۳۳۱-۱۲۷۲

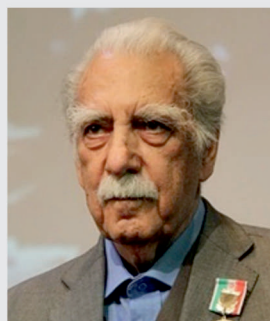
زنده یاد دکتر مبین در سال ۱۳۰۶ در تبریز دیده به جهان گشود و تحصیلات ابتدایی را در دبستان معرفت تبریز و دوره دبیرستان را در مدرسه پهلوی کرمان به پایان رساند. وی در دوران متوسطه به خاطر علاقه‌ای که به ادبیات داشت سراغ شعر و شاعری رفت اما با توصیه برادرش تغییر رشته داده و در رشته تجربی مشغول به تحصیل شد. سپس در سال ۱۳۲۸ وارد دانشکده پزشکی تبریز شد و در سال ۱۳۳۴ به دریافت دکترای پزشکی نایل آمد.

ایشان در سال ۱۳۲۷ به استخدام وزارت بهداشتی درآمد و خدمات پزشکی، اجتماعی خود را با بیماریابی جدام در آذربایجان شرقی آغاز کرد و در آن سالها که بیماری جدام در نقاط مختلف کشور به ویژه آذربایجان شیوع زیادی پیدا کرده بود، دیدن رنج و عذاب بیماران باعث شد تا ایشان همه زندگی‌اش را وقف درمان آنها کند.

در سال ۱۳۴۱ با استفاده از بورس تحصیلی سازمان بهداشت جهانی برای طی دوره آموزشی علمی و عملی جدام رهسپار کشورهای اسپانیا، پرغال، نیجریه و مالی گردید و پس از آن به ایران مراجعت و به عنوان رئیس آسایشگاه باباباگی مشغول به خدمت شد.

دکتر محمد حسین مبین علاوه بر پزشکی، در حوزه ادبیات و شعر نیز فعالیت داشت وی در شعر ((شمشک)) تخلص کرده و آثار بسیاری در زمینه‌های مختلف ادبی خصوصاً ادبیات آذربایجان و کودکان دارد که چاپ و منتشر شده است.

وی در سال ۱۳۹۴ چشم از جهان فروبست.

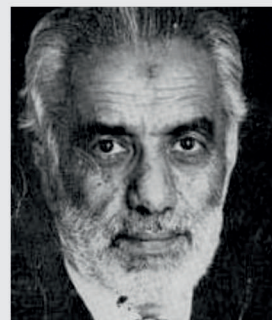
دکتر محمد حسین مبین

متخصص پوست

۱۳۹۴-۱۳۰۶

زنده یاد دکتر محمد قریب در سال ۱۲۸۸ چشم به جهان گشود. تحصیلات ابتدایی خود را در دبستان سیروس و متوسطه را در دارالفنون گذراند، و در سال ۱۳۰۶ خورشیدی، در زمره اولین گروه دانشجویان ایرانی برای ادامه تحصیل به فرانسه رفت. در پایان سال اول در شهر رن فرانسه موفق به دریافت جایزه لابراتوار تشریح دانشکده پزشکی شده و نخستین ایرانی بود که توانست در کنکور انترنی بیمارستان پاریس پیروز شود. پس از طی نمودن دوره سربازی در سال ۱۳۱۹ به عنوان دانشیار طب اطفال در دانشگاه به فعالیت علمی و تدریس مشغول گردید. ابتدا در بیمارستان رازی به اداره بخش اطفال مشغول شد، و بعد از آن به بیمارستان هزار تختخوابی رفت و در آنجا بخش اطفال را دایر کرد. او در سال ۱۳۱۹ کتاب بیماری‌های کودکان را به چاپ رساند، و در سال ۱۳۳۵ با همکاری دکتر حسن اهری آن را با اصلاحات جدید تجدید چاپ نمود. در سال ۱۳۲۱ موفق به دریافت نشان عالی دولت فرانسه شد، و در سال ۱۳۵۰ به عضویت هیئت مدیره انجمن بین‌المللی بیماری‌های کودکان در آمد و در آخرین سال‌های عمرش موفق به دریافت نشان درجه اول فرهنگ از وزارت آموزش و پرورش شد. ایشان علاوه بر فعالیت‌های علمی، فعالیت‌های سیاسی و اجتماعی نیز داشت و پس از کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ به دلیل امضای یک بیانیه، به همراه ۱۰ تن دیگر از اعضای هیات علمی از دانشگاه اخراج شد. عشق به آموزش و درمان محرومین از ویژگی‌های برجسته ایشان بود به طوریکه خود شخصا به میان زاغه نشینان می‌رفت و کودکان آنان را رایگان درمان می‌کرد.

دکتر قریب پس از سالها خدمت به مردم و آموزش شاگردان بسیار و در سال ۱۳۵۳ در بیمارستان مرکز طبی کودکان درگذشت.

دکتر محمد قریب

متخصص اطفال

۱۲۸۸-۱۳۵۳

آلن ویپل در سال ۱۸۸۱ در ارومیه متولد شد و تا مقطع دیپلم در دبیرستان فردوس این شهر تحصیل کرد، سپس برای تحصیل به آمریکا رفت.

وی دانش آموخته رشته پزشکی در دانشگاه پرینستون و کالج پزشکان و جراحان دانشگاه کلمبیا و از سال ۱۹۲۱ تا ۱۹۴۶ میلادی استاد رشته جراحی در بیمارستان نیویورک بود اما برای دیدن پدر و مادرش بارها به ایران سفر کرد.

ویرجینیا آپگار که نمره آپگار را ابداع نمود، از شاگردان وی در همین مرکز درمانی بود.

شهرت وی به سبب جراحی‌های سرطان لوزالمعده، ابداع روش پانکر اتیکودنودنکتومی مشهور به جراحی ویپل و همچنین علائم سه گانه ویپل است.

مقبره پدر و مادر وی در ارومیه واقع شده است.

دکتر آلن ویپل در سال ۱۹۶۳ میلادی در نیوجرس آمریکا چشم از جهان فرو بست.

دکتر آلن ویپل

جراح

۱۸۸۱-۱۹۶۳

دکتر باقر شاهوردیانی

دندانپزشک ترمیمی
۱۳۰۳-۱۳۸۸

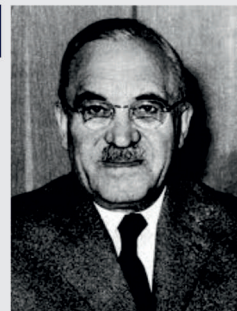

زنده یاد دکتر شاهوردیانی در ۲۳ اردیبهشت ماه سال ۱۳۰۳ در مشهد مقدس چشم به جهان گشود. تحصیلات ابتدایی و متوسطه را در شهر مشهد با موفقیت به پایان رسانید در سال ۱۳۲۸ موفق به اخذ درجه دکترا شد. پس از شرکت در آزمون دستیاری و احراز رتبه اول در سال ۱۳۲۹ دوره دستیاری خود را در دانشکده دندانپزشکی دانشگاه تهران آغاز نمود. در سال ۱۳۴۳ طبق توافقی که در روابط فرهنگی ایران و فرانسه به وجود آمده بود برای ادامه تحصیل به فرانسه رفت و در پاریس در انستیتوی استوماتولوژی مطالعات علمی اش را شروع کرد پایان نامه او در آنجا در مورد ابتکار جدید پروفیسور دوشوم یعنی ضد عفونی کردن کانالهای ریشه دندان به وسیله گاز ازن بود که پس از اتمام کار و به نتیجه رسیدن آن مورد تشویق فراوان رییس مؤسسه قرار گرفت. پس از آن به ایران برگشت و در بخش دندانپزشکی ترمیمی شروع به کار کرد. به پیشنهاد دکتر شاهوردیانی دانشکده یک دستگاه تولید ازن خریداری کرد و او با روش ابداعی پروفیسور دوشوم شروع به کار کرد. اغلب دندان های عفونی که با روشهای درمانی دیگر به نتیجه نمی رسید با این روش درمان می کرد.

دکتر شاهوردیانی سروده های بسیاری در قالب غزل، قصیده و شعر نو دارد و سرانجام در سال ۱۳۸۸ به دیار باقی شتافت.

دکتر شارل ابرلن

پاتولوژیست
۱۸۹۵-۱۹۶۰ میلادی

شارل ابرلن در سال ۱۸۹۵ میلادی در متز، یکی از شهرهای شرقی کشور فرانسه متولد شده و تحصیلات ابتدایی و دبیرستانی خود را در شهر آلزاس به پایان رساند. در سال ۱۹۱۳ در استراسبورگ به فراگرفتن دانش پزشکی پرداخت و در سال ۱۹۱۹ آن را به پایان رساند. در سال ۱۳۱۸ دولت ایران مصمم شد که ریاست دانشکده پزشکی تهران را به یک استاد فرانسوی واگذار کند و دولت فرانسه دکتر شارل ابرلن را برای این خدمت معرفی نمود. او طی سالهای ۱۳۱۸ تا ۱۳۲۶ دو دوره ریاست دانشکده پزشکی را بر عهده داشت و علاوه بر توانایی های علمی دارای تجربه در سازماندهی و برنامه ریزی آموزش پزشکی بودند. تجدید سازمان دانشکده های گروه علوم پزشکی در سال های گذشته مدیون تلاشهای وی است. در طی این دوران سازمان تازه ای در دانشکده پزشکی داروسازی و دندانپزشکی ایجاد شد. اقدام بسیار مهم دیگر پروفیسور تلاش در واگذاری بیمارستان های شهرداری یعنی زایشگاه و شیرخوارگاه و تیمارستان در تهران به دانشکده پزشکی بود؛ و این عمل موجب شد تا امکانات آموزشی بالینی و بیمارستان های بیشتری را برای دانشکده پزشکی فراهم آورد.

پروفیسور ابرلن را میتوان جزء پایه گذاران آموزش پزشکی نوین ایران دانست.

وی در سال ۱۸۹۵ میلادی چشم از جهان فرو بست.

دکتر سید احمد سیادت

متخصص اطفال
۱۳۸۷-۱۳۱۳

زنده یاد دکتر سید احمد سیادت در سال ۱۳۱۳ در شهر سبزوار متولد شدند، تحصیلات ابتدایی را در سبزوار و دبیرستان را در مشهد به پایان رسانده و در سال ۱۳۳۲ در کنکور دانشگاه تهران با رتبه ۵ پذیرفته شدند و پس از ۶ سال با درجه ممتاز موفق به دریافت مدرک دکتر شدند. دکتر سیادت که از دانشجویان استاد فقید دکتر محمد قریب بودند به واسطه ی شیفتگی شدید به ایشان به رشته طب اطفال علاقه مند شده و پس از طی دوره ی آموزشی در سال ۱۳۴۱ تخصص خود در این رشته را دریافت کردند. از سال ۱۳۶۰ ریاست بخش عفونی مرکز طبی کودکان را به عهده گرفته و در سال ۱۳۶۵ به منظور تحقیقات ویروس شناسی در مورد سرخک و آبله مرغان و فراگیری تکنیک های آزمایشگاهی به آمریکا سفر کرده و در دانشگاه تگزاس نزد پروفیسور فیلیپ برونل مشغول به تحقیق شدند. ایشان در سال ۱۳۶۷ نائل به دریافت درجه استادی دانشگاه تهران شدند. علاوه بر تدریس ۳۱ تحقیق در رشته عفونی اطفال انجام داده و به نگارش و راهنمایی ۶۵ مقاله و رساله پزشکی همت گماشتند همچنین ۱۸ کتاب پزشکی را تهیه و با تألیف کرده و در ۸۵ کنگره داخلی و خارجی به عنوان سخنران حضور داشته اند.

ایشان از سال ۱۳۷۵ تا پایان عمر مبارک، با رای بالای اعضای جامعه پزشکی عضو شورای عالی سازمان نظام پزشکی بودند و در بیست و هشتم دی ماه سال ۱۳۸۷ دارفانی را وداع گفت.

دکتر عباسقلی دانشور

جراح قلب
۱۳۹۹-۱۳۰۴

زنده یاد دکتر عباسقلی دانشور در سال ۱۳۰۴ در شهر شیراز دیده به جهان گشود. وی پس از پایان دوره متوسطه وارد دانشکده پزشکی شیراز شد.

پس از کسب درجه دکتری پزشکی در سال ۱۳۳۷ برای ادامه ی تحصیلات به آمریکا سفر کرد و دوره های تخصصی جراحی قلب را گذراند و در سال ۱۳۴۶ به ایران بازگشت و در سال ۱۳۴۸ برای اولین بار، نخستین عمل جراحی قلب باز و تعویض دریچه میترال را در بیمارستان مدنی تبریز انجام داد. از مهم ترین عمل های جراحی که به دست دکتر عباسقلی دانشور در تاریخ پزشکی ایران به وقوع پیوست، انجام نخستین عمل پیوند قلب در کشور بود. وی در سال ۱۳۶۹ توانست نخستین عمل جراحی پیوند کامل قلب در خاورمیانه را در دانشگاه تبریز به انجام برساند. در اردیبهشت ماه سال ۱۳۹۲ طی یک مراسم، بخش جراحی قلب بیمارستان مدرس به نام عباسقلی دانشور، پدر جراحی قلب ایران نام گذاری شد.

دکتر عباسقلی دانشور پس از یک سفر طولانی در راه علم و فعالیت های ارزشمند پژوهشی و تحقیقی بر اثر یک دوره بیماری طولانی مدت در سال ۱۳۹۹ در سن ۹۵ سالگی دار فانی را وداع گفت.

دکتر سید شجاع الدین
شیخ الاسلام زاده

ارتوپد
۱۳۱۰-۱۳۹۳

زنده یاد دکتر سید شجاع الدین شیخ الاسلام زاده در سال ۱۳۱۰ در تبریز متولد شد. تحصیلات ابتدائی و متوسطه را در تبریز به اتمام رسانید و وارد دانشکده پزشکی تهران شد و در سال ۱۳۳۶ مدرک دکترای خود را دریافت کرد. سپس برای ادامه تحصیل به آمریکا عزیمت نمود و در دانشگاه‌های پنسیلوانیا و اوهایو دوره تخصصی ارتوپدی را با درجه‌ی ممتاز گذرانید و مدتی در بیمارستان‌های آمریکا کار آموزی نمود. او در سال ۱۳۴۱ به ایران بازگشت و در بخش ارتوپدی بیمارستان نمازی شیراز مشغول به کار شد. شیخ الاسلام زاده به مدت یک سال (۱۳۴۰ تا ۱۳۴۱) رزیدنت ارشد بیمارستان اکرون سیتی بود. برخی از خدمات و فعالیت‌ها و نوآوری‌های سازنده و مقام‌های ارزنده وی به شرح زیر است: بنیانگذار انجمن جراحان ارتوپدی ایران، وزیر رفاه اجتماعی ایران (۱۳۵۴-۱۳۵۳)، وزیر بهداشت و بهزیستی (۱۳۵۷-۱۳۵۴)، بنیان‌گذار انجمن توان‌بخشی و مدیرعامل انجمن توان‌بخشی ایران (۱۳۵۳-۱۳۴۸)، بنیان‌گذار و مؤسس بیمارستان ارتوپدی و توان‌بخشی مرکز شفا جیحان (۱۳۴۹)، مشاور و مدیر عامل سازمان ملل متحد در امر توان‌بخشی (۱۳۵۷-۱۳۴۷)، مشاور سازمان ملل متحد در امر توان‌بخشی (۱۳۵۷-۱۳۵۱) و...

وی در سال ۱۳۹۳ چشم از جهان فرو بست.

دکتر انوشیروان هدایت

جراح عمومی
۱۳۱۰-۱۳۹۸

زنده یاد دکتر انوشیروان هدایت در سال ۱۳۱۰ در مشهد دیده به جهان گشود.

وی در سال ۱۳۲۹ وارد دانشکده پزشکی دانشگاه تهران شد و در سال ۱۳۳۵ فارغ التحصیل شد.

علاقه به شخصیت پروفیسور عدل انگیزه‌ای شد که ایشان پس از اتمام پزشکی عمومی و قبولی در آزمون دستیاری در سال ۱۳۳۵، دوره سه ساله جراحی عمومی را آغاز نماید.

ایشان تمام رشته‌های جراحی به جز چشم، گوش و حلق و بینی و زنان را مانند جراحی اعصاب، جراحی قفسه صدری، جراحی قلب و ارتوپدی در ایران بوجود آورد و قبل از آن عمل‌های اصلی تنه‌ها فتق و آپاندیسیت بوده است.

وی در سال ۱۳۴۰ تقاضای یک دوره تکمیلی در فرانسه کرد و در سال ۱۳۴۱ یکسال به فرانسه رفته و در بخش پروفیسور «سیکار» جراح معروف فرانسه مشغول شدند.

بعد از اینکه به ایران برگشت، به بیمارستان سینا رفت و بصورت پاره وقت در بیمارستان سینا شروع به کار کرد.

از نصایح ایشان این است که ما برای بیمارانمان ارزش قائل شویم. هر چقدر وسیله‌های کمکی آمد، طب بالینی را فراموش نکنیم و همانند یک دوست و برادر با بیمار برخورد داشته باشیم.

دکتر انوشیروان هدایت در سال ۱۳۹۸ دیده از جهان فرو بست.

دکتر محمد کرمانشاهی

پزشک
۱۲۸۷-۱۳۰۶

زنده یاد محمد میرزا خان کفری کرمانشاهی با نام محمد کرمانشاهی پزشک گرد اهل ایران در دوره قاجار بود. از محمد کرمانشاهی به عنوان اولین پزشک ایران یاد شده است، چرا که وی نزدیک به ۳۰ سال پیش از مشروطه و دهها سال پیش از دیگر پزشکان پیشگام ایران مانند ابوالقاسم بختیار مدرک دکترای خود را در رشته پزشکی اخذ کرده است.

دکتر کرمانشاهی ابتدا برای یادگیری علوم دینی به نجف اشرف رفت سپس به دلیل علاقه وافر به طب راهی تهران شد و از مدرسه دارالفنون در رشته طب فارغ التحصیل شد و برای تکمیل تحصیلات به فرانسه رفت و رشته طب را با موفقیت به پایان برد و برای خدمت به مردم به کشور بازگشت.

محمد کرمانشاهی اولین شخصی است که میکروسکوپ پزشکی را با خود به ایران آورد و نیز اولین دانشمندی است که با این وسیله جدید سلولهای خون را به دانشجویان پزشکی نشان داد. محمد کرمانشاهی به خاطر سالها تحصیل در اروپا و آشنایی با اصول دموکراسی، ظلم ستیزی و ایستادگی در برابر استبداد قاجار از یکسو و مقاومت در برابر اوها و خرافات که مانع از آموزش و دانش پزشکی جدید می گردید از سوی دیگر، مورد بی مهری مقامات وقت قرار گرفت و سرانجام این درگیریها موجب شد تا از تدریس در مدرسه دارالفنون محروم شود.

وی در سال ۱۲۸۷ چشم از جهان فرو بست.

دکتر کمال الدین آرمین

پزشک
۱۳۷۴-۱۳۹۳

زنده یاد دکتر کمال الدین آرمین در آذر ماه ۱۳۹۳ دیده به جهان گشود. وی در سال ۱۳۱۳ وارد مدرسه عالی طب شد و کار تدریس را از سال دوم دانشکده پزشکی به عنوان مربی تشریح شروع کرد.

وی در سال ۱۳۲۸ به دعوت آکادمی بین المللی پزشکی آمریکا، رهسپار آن کشور شده و در دانشگاه جانز هاپکینز در گروه بافت پروفیسور گای به مطالعه روی بیماری هوجکین پرداخت. در سال ۱۳۲۹ برای ادامه تحصیل به دعوت پروفیسور ابرن به کشور فرانسه عزیمت کرده و در انسیتو سرطان پاریس در گروه هماتولوژی بیمارستان به صورت بورسیه، مدتی را به مطالعه مشغول شد.

وی در مدت بیش از نیم قرن خدمت دانشگاهی از ارکان و پایه های اساسی دانشگاه تهران و در اواخر عمر، بعد از جدایی دانشگاه علوم پزشکی از دانشگاه تهران از مشاورین و صاحب نظران دانشگاه علوم پزشکی تهران بود.

ایشان در اولین انتخابات سازمان نظام پزشکی تهران به عنوان نماینده پزشکان تهران انتخاب شد. دکتر آرمین، شبانگاه پنجشنبه یازدهم خرداد ماه ۱۳۷۴ دیده از جهان فرو بست.

دکتر جهانشاه صالح

متخصص زنان
۱۳۷۵-۱۳۸۳

زنده یاد دکتر جهانشاه صالح در سال ۱۳۸۳ در کاشان متولد شد، تحصیلات ابتدایی را در زادگاه خود به پایان رساند و برای ادامه تحصیل در کالج آمریکایی، به تهران رفت و به تحصیل پرداخت و تحصیلات عالی خود را در رشته پزشکی، با تخصص در امراض زنان، در آمریکا پی گرفت و پس از بازگشت به ایران، بارتبه دانشجویی وارد دانشکده پزشکی شد؛ ریاست بیمارستان وزیری، ریاست بخش جراحی بیمارستان زنان، ریاست آموزشگاه مامایی از جمله مشاغل اولیه او بود و در سال ۱۳۲۷ در کنار کار آموزش، به ریاست دانشکده پزشکی منصوب شد.

دکتر صالح در سال ۱۳۲۹ وزیر بهداشتی شد و در همین دوره بود که لایحه تشکیل سازمان نظام پزشکی را در سوم دی ماه ۱۳۲۹ تقدیم مجلس شورای ملی کرد.

در سال ۱۳۳۲ مجدداً به عنوان وزیر بهداشتی معرفی شد و در این دوره نخستین کارخانه شیر پاستوریزه را با کمک یونسف به ایران وارد و در نزدیکی تهران احداث کرد که این کارخانه هم اکنون با نام شرکت صنایع شیر ایران پابرجاست. همچنین تاسیس بنگاه دارویی ایران و دوره های ترک اعتیاد معتادان به تریاک نیز در زمان وزارت وی صورت پذیرفت.

وی در سال ۱۳۷۵ دیده از جهان فروبست.

دکتر ابوالقاسم بختیار

جراح
۱۳۴۹-۱۳۴۸

زنده یاد دکتر ابوالقاسم بختیار در سال ۱۳۴۸ در بروجن چشم به جهان گشود. پس از پایان تحصیلات در مکتب خانه، برای یافتن کار به اصفهان رفت و سرانجام در یکی از مکتب خانه های اصفهان معلم شد. سپس به عنوان معلم خصوصی به تهران مراجعت کرده و با مهاجرت به تهران مسیر زندگی ایشان تغییر کرد. از ایشان می توان به عنوان نخستین متخصص جراح ایرانی نام برد که در سن ۵۵ سالگی مدرک دکترای خود را از دانشگاه سیراکیوس آمریکا اخذ کرد. وی بنیانگذار دانشکده پزشکی دانشگاه تهران و از استادان این دانشگاه بود به همین دلیل سالن تشریح دانشکده پزشکی دانشگاه تهران، به پاس خدمات ارزنده به نام ایشان نامگذاری شده است او از پزشکان پیشگام و فعال در حوزه فعالیت های علمی و پزشکی، بنیانگذار مرکز آموزش های پزشکی در ایران و نهضت سلامت، بهداشت و امور پزشکی و همچنین از نخستین دانش آموزان ایران در آمریکا بود. طراحی دانشکده پزشکی دانشگاه تهران، راه اندازی بیمارستان شرکت نفت و توسعه بهداشت مناطق بختیاری از دیگر خدمات ایشان به شمار می رود.

دکتر ابوالقاسم بختیار در ۱۹ دی ماه سال ۱۳۴۹ در تهران دیده از جهان فروبست.

زنده یاد دکتر محمد اسماعیل تشید در سال ۱۳۰۶ در تهران دیده به جهان گشود. وی از بنیانگذاران بیهوشی نوین در ایران بود و در نظام آموزشی ایران در زمینه بیهوشی تغییرات اساسی ایجاد کرد که به آموزش نسل جدیدی از متخصصان بیهوشی در ایران منجر شد.

او برای نگارش کتاب خود جایزه کتاب سال را در ایران دریافت کرد.

وی در رشته علوم تجربی رتبه ۵۰ را کسب کرد و پس از گذراندن رشته پزشکی در سال ۱۳۳۱ عازم آمریکا شد و در آنجا رشته تخصصی بیهوشی را انتخاب کرد و پس از دو سال موفق به دریافت بورس تخصصی بیهوشی از کالج طبی نیویورک شد.

در سال ۱۳۳۴ به ایران بازگشت و یکسال بعد به عنوان رئیس درمانگاهی وارد هیات علمی دانشگاه تهران شد و در سال ۱۳۴۴ اولین کتاب خود را منتشر کرد که به دنبال آن جایزه بهترین کتاب سال به ایشان اعطا شد.

وی در سال ۱۳۹۰ دیده از جهان فرو بست.

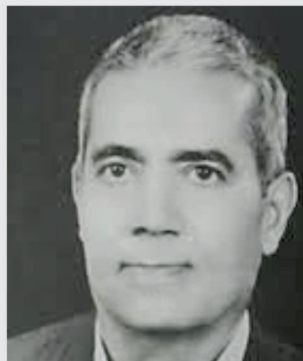
دکتر محمد اسماعیل
تَشید

متخصص بیهوشی
۱۳۰۶-۱۳۹۰

زنده یاد دکتر محمد عرب خردمند در سال ۱۳۰۴ خورشیدی در شهر یزد متولد شد. در سال ۱۳۲۶، در آزمون ورودی آموزشگاه عالی بهداری اصفهان با رتبه هفتم درخشید. بعد از موفقیت در دوره ۴ ساله این آموزشگاه عالی که کلاسها در محل مدرسه سعدی اصفهان تشکیل می شد، به مدت ۷ سال با پشتکاری ستودنی در منطقه پشتکوه یزد به عنوان بهدار خدمت نمود.

سپس برای ادامه تحصیل یک سال را در دانشگاه شیراز و سه سال در دانشگاه اصفهان گذراند و موفق شد تا پایان نامه دکترای خود را با عنوان درمان لاغری با انسولین با درجه ای بسیار خوب ارائه کند. تعهد خدمت خود را از سال ۱۳۴۱ در منطقه میانکوه (هدش) یزد آغاز کرد و سپس تا پایان عمر فقط برای طبابت در شهر یزد سکنی گزید.

وی با گذشت بیش از ۹ دهه زندگی در دنیای فانی در سال ۱۳۹۷ چشم از جهان فرو بست.

دکتر محمد
عرب خردمند

پزشک

۱۳۰۴-۱۳۹۷

زنده یاد دکتر شمس ملک آرا در سال ۱۲۸۴ در تهران دیده به جهان گشود. وی در سال ۱۳۰۱ میلادی، در دانشگاه نظامی لیون فرانسه وارد رشته پزشکی شد و پس از پایان تحصیلات به ایران بازگشت و در تهران پژوهش روی درمان تراخم با برق را انجام داد و با حرکت دادن الکترودی کروی شکل روی ملتحمه و قرنيه موفق به درمان تراخم شد. این روش در سال ۱۹۵۰ در کنگره انجمن ضد تراخم در لندن عرضه شد. در سال ۱۳۱۱، پیش از تأسیس دانشگاه تهران، دکتر شمس به دعوت وزیر معارف به ایران بازگشت و به تدریس در مدرسه طب دارالفنون مشغول شد. در آن سالها در مناطقی جنوبی ایران بیماری تراخم به شدت شیوع داشت و با توجه به نیاز کشور به ایشان، برای همیشه از برگشت به فرانسه صرفنظر کرد. در کنگره سراسری چشم پزشکی از او به عنوان استاد برجسته و پدر چشم پزشکی ایران تجلیل شد.

وی در سال ۱۳۷۵ دیده از جهان فرو بست.

دکتر محمد قلی
شمس ملک آرا

چشم پزشک
۱۲۸۴-۱۳۷۵

زنده یاد دکتر مسیح دانشوری، متولد ۱۲۷۸ در نیشابور دیده به جهان گشود و از وی به عنوان نخستین پزشک متخصص ریه در ایران یاد می‌شود.

دکتر مسیح دانشوری در سال ۱۳۰۲ جهت تحصیل رشته طب به فرانسه عزیمت کرد و در رشته بیماری‌های ریوی و سل فارغ التحصیل شد و پس از مدتی به ایران بازگشت و در سال ۱۳۱۶ آسایشگاه سل را در محل کنونی بیمارستان مسیح دانشوری بنیان گذاشت.

مسیح دانشوری، کاخ مظفری در شمال تهران را به یک مدرسه پرستاری تبدیل کرد که سال‌ها بعد با همراهی چند تن از استادان پزشکی، مرکز تحقیقات سل و بیماری‌های ریوی را در این مرکز تاسیس کرد، سپس در سال ۱۳۷۷ با ادغام این مرکز با بیمارستان مسیح دانشوری، مرکز آموزشی، پژوهشی و درمانی سل و بیماری‌های ریوی دکتر مسیح دانشوری پایه‌گذاری شد.

وی در سال ۱۳۵۶ دیده از جهان فروبست.

دکتر مسیح دانشوری

متخصص ریه

۱۲۷۸-۱۳۵۶

زنده یاد دکتر حبیب الله پیروی در سال ۱۳۳۶ در شهر قم دیده به جهان گشود.

دوران نوجوانی خود را به عنوان یکی از شاگردان شهید محمدعلی رجایی در دبیرستان کمال محله نارمک تهران گذراند. او سال ۶۲ مدرک پزشکی عمومی خود را از دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی دریافت کرد و بلافاصله وارد دوره تخصصی جراحی عمومی در بیمارستان طالقانی شد.

در سال ۱۳۷۰ دوره فلوشیپ جراحی عروق را زیر نظر استاد دکتر ایرج فاضل به پایان رساند.

دکتر حبیب الله پیروی از سال ۱۳۷۶ تا ۱۳۸۴ ریاست دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی را بر عهده داشت. از جمله مسئولیت‌های اجرایی زنده یاد دکتر پیروی می‌توان به معاونت پژوهشی دانشکده پزشکی، ریاست بیمارستان امام حسین (ع)، ریاست دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، ریاست مرکز تحقیقات نانو تکنولوژی پزشکی و مهندسی بافت اشاره کرد.

ایشان در زمان جنگ تحمیلی، از اعضای ثابت تیم اضطراری بهداری رزمی بوده و در عملیات‌های جنگی زیادی حضور داشتند.

دکتر حبیب الله پیروی در تاریخ ۱۹ اسفند ۱۳۹۸ در راه خدمت به بیماران بر اثر ابتلا به ویروس کووید ۱۹ به درجه رفیع شهادت نائل آمد.

**دکتر حبیب الله
پیروی**

**فوق تخصص جراحی عروق
۱۳۳۶-۱۳۹۸**

زنده یاد دکتر موسی زرگر در سال ۱۳۱۴ در شهریار دیده به جهان گشود. تحصیلات دوره ابتدایی را در شهریار و دیپلم خود را از دبیرستان مروی تهران گرفت سپس از سال ۱۳۳۳ تا ۱۳۴۰ مشغول به تحصیل در رشته پزشکی در دانشگاه علوم پزشکی تهران بوده و دانش آموخته مقطع دکترای حرفه ای پزشکی عمومی در سال ۱۳۴۰ از این دانشگاه است.

سپس در سال ۱۳۴۱ به عنوان دستیار جراحی در بیمارستان سینا مشغول شده و پس از آن موفق به کسب مدرک فوق تخصصی جراحی قفسه سینه شد.

دکتر زرگر از ابتدای تشکیل دولت جمهوری اسلامی ایران، در زمینه بهداشت و درمان دارای سمت های اجرایی و آموزشی - دانشگاهی بوده است.

زنده یاد زرگر در زمان حیات، دومین وزیر بهداشتی پس از انقلاب و مدیر گروه جراحی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران بود.

دکتر موسی زرگر در ۲۲ اسفند ۱۳۹۸ دیده از جهان فرو بست.

دکتر موسی زرگر

فوق تخصص جراحی

قفسه سینه

۱۳۹۸-۱۳۱۴

دکتر هاراطون داویدیان

روانپزشک

۱۳۸۸-۱۳۰۳

زنده یاد دکتر داویدیان دانش پژوه برجسته ایرانی، دیپلم را در دبیرستان البرز و پزشکی عمومی و روانپزشکی را در دانشگاه تهران و دوره تکمیلی تخصصی بیماریهای روانی را در دانشگاه لندن گذراند و در سال ۱۳۴۷ به مقام استاد تمامی دانشگاه تهران نائل آمد. به واسطه دستاوردهای علمی و پژوهشی فراوان و خدمات شایسته اش به جامعه پزشکی به ویژه روان پزشکی و نیز حضور فعالش در تاسیس و گسترش نهادهای آموزشی و علمی کشور و کسب امتیازات چشمگیر در سطح بین المللی، بنا به پیشنهاد شورای علمی و تصویب مجمع عمومی در سال ۱۳۷۷ به مقام عضویت افتخاری فرهنگستان علوم پزشکی جمهوری اسلامی ایران نایل شد و در سال ۱۳۷۸ از سوی انجمن جهانی روانپزشکی جزو پنج تنی قرار گرفت که طی مراسمی عنوان «پیشگام در روانپزشکی» به آنان اعطا گردید. دکتر داویدیان دوره تکمیلی تخصص بیماریهای روانی را در دانشگاه لندن گذراند.

همچنین ایشان از اعضای موسس انجمن علمی روانپزشکان ایران بوده و از بدو تاسیس این انجمن ریاست این انجمن را هم عهده دار بوده است.

وی در ۲۱ آبان ۱۳۸۸ چشم از جهان فرو بست.

زنده یاد دکتر سادات گوشه در سال ۱۳۰۹ در تهران متولد شد. وی اولین جراح دست میکروسکوپی در ایران است.

ایشان دوره جراحی را در دانشگاه تهران و فوق تخصص جراحی ترمیمی را در فرانسه گذراند و سپس به کشور بازگشت.

در طول ۸ سال دفاع مقدس و پس از آن خدمات کم نظیری را به مجروحین جنگ و رزمندگان ارائه داد.

وی عضو افتخاری فرهنگستان علوم پزشکی ایران و مشاور علمی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی و دارای فوق تخصص جراحی پلاستیک، ترمیمی و سوختگی و جراحی ترمیمی دست و دکترای پزشکی بود.

دکتر گوشه از خیرین مدرسه ساز در مناطق محروم بود.

تألیف ۱۳ کتاب، ۱۴۳ مقاله فارسی و ۸۱ مقاله انگلیسی از آثار وی است.

وی در ۱۸ دی ماه سال ۱۳۹۴ چشم از جهان فرو بست.

دکتر سید جمال
سادات گوشه

جراح دست
۱۳۰۹-۱۳۹۴

زنده یاد دکتر حسین گل گلاب در سال ۱۲۷۶ در تهران متولد شد. تحصیلات ابتدایی و دبیرستان خود را در مدرسه علمیه و دارالفنون گذراند سپس در سال ۱۳۱۴ به دریافت درجه دکترا در رشته علوم نائل آمد و به تدریس فیزیولوژی گیاهی در دانشسرای عالی و گیاهشناسی در دانشکده پزشکی پرداخت. در سال ۱۳۰۴ به معاونت دانشکده پزشکی تهران منصوب شد. دکتر گلاب خالق واژه هایی مثل قارچ، جلبک، تخمدان، کاسبرگ و... در متون زیست شناسی ایران می باشد.

دکتر حسین گل گلاب

دکتر گلاب درباره خلق سرود ((ای ایران)) می گوید: در سال ۱۹۴۴ در شرایطی که چکمه های نیروهای اشغالگر تن هر وطن پرستی را می لرزاند، ایده این شعر به ذهنم رسید، سپس پروفیسور خالقی موسیقی آن را نوشت و در برابر همه مقاومت های سیاسی، این ترانه راه خود را به دل و روح مردم پیدا کرد.

پروفیسور خالقی در کتاب ((سرگذشت موسیقی ایران)) می نویسد: آهنگ و شعر این سرود تحت تاثیر شرایط اشغال کشور توسط روس، آمریکا و انگلیس ساخته شد.

وی در سال ۱۳۶۳ در تهران چشم از جهان فرو بست.

سراینده سرود
((ای ایران ای مرز پرگهر))
۱۲۷۶-۱۳۶۳

زنده یاد دکتر سیروس اصانلو در سال ۱۳۱۵ دیده به جهان گشود. وی اولین جراح پلاستیک و پدر جراحی پلاستیک، بازسازی و ترمیم ایران بود. ایشان بعد از دریافت مدرک جراحی عمومی در سال ۱۳۱۵ به انگلستان و بعد از آن به آمریکا سفر کرد و آموزش‌های لازم را در زمینه جراحی پلاستیک به صورت تخصصی دریافت کرد.

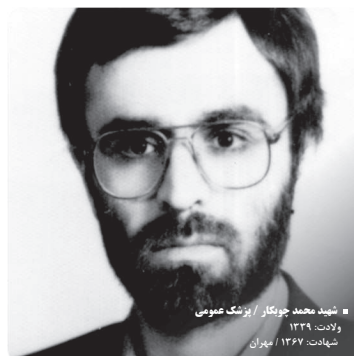
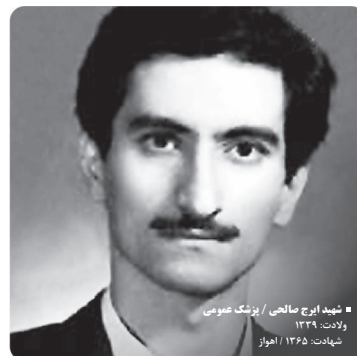
دکتر سیروس اصانلو

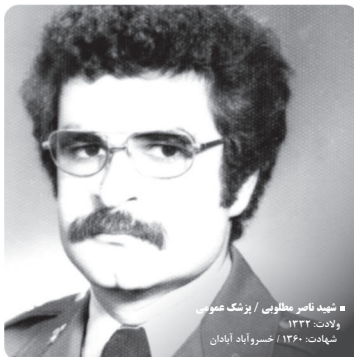
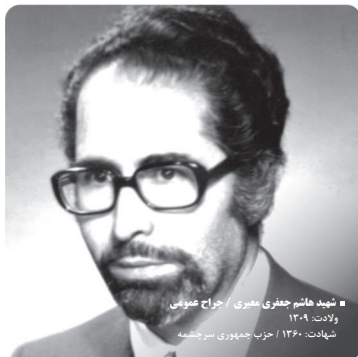
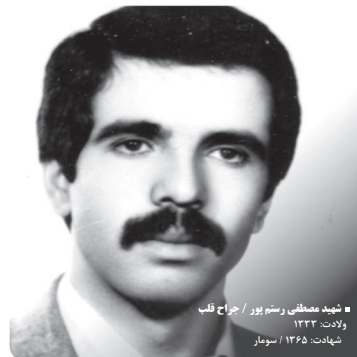
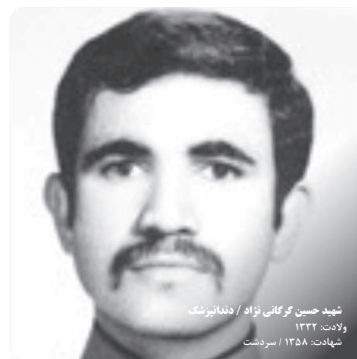
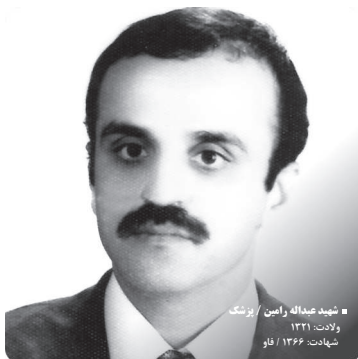
جراح پلاستیک
۱۳۸۴-۱۳۱۵

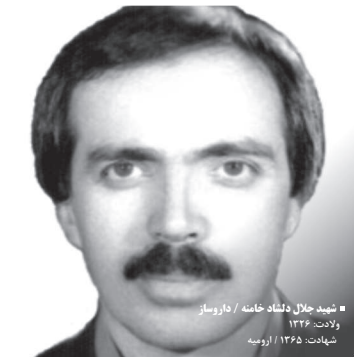
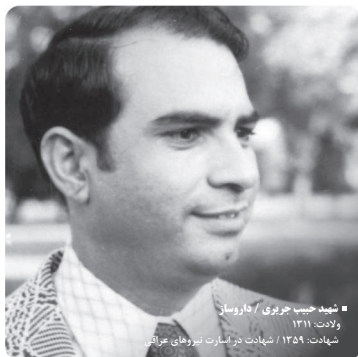
اصانلو در سال ۱۳۱۹ به ایران بازگشت و بعد از دو سال یک مرکز جراحی ترمیمی برای اولین بار در بیمارستان هزار تختخوابی تهران تأسیس کرد و بعد از آن وی به عنوان استاد جراحی پلاستیک در دانشگاه تهران، آموزش‌های لازم را در اختیار دانشجویان پزشکی قرار داد و به این ترتیب جراحی پلاستیک در ایران توسعه یافت.

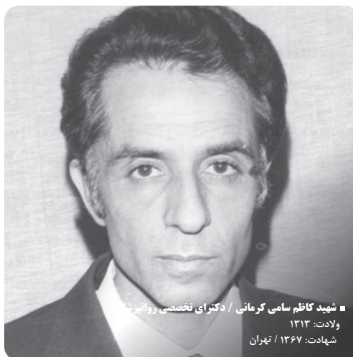
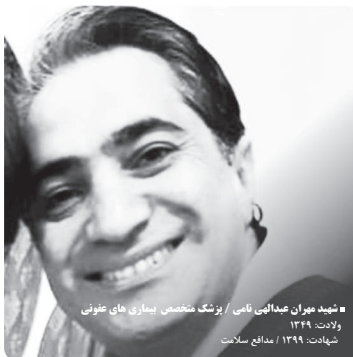
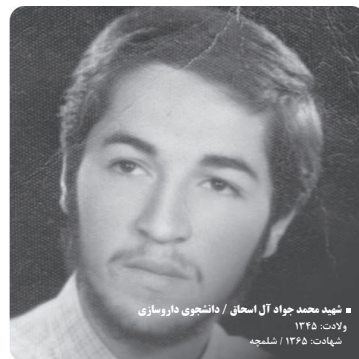
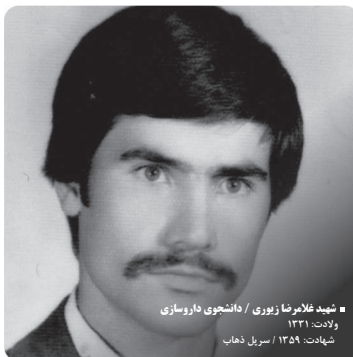
وی در سال ۱۳۸۴ چشم از جهان فرو بست.

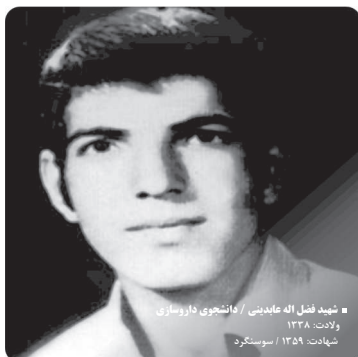
تصاویر دیوار شهدای
جامعه پزشکی و مدافع سلامت

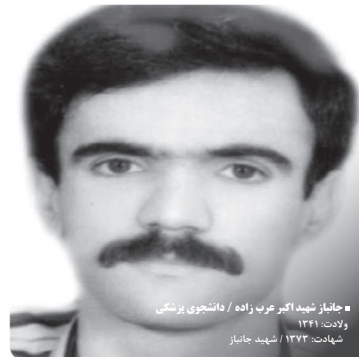
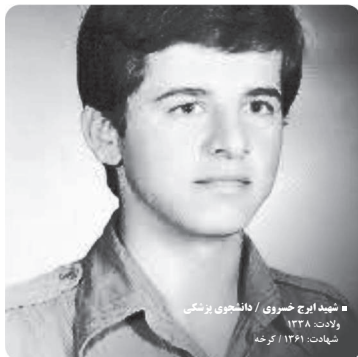
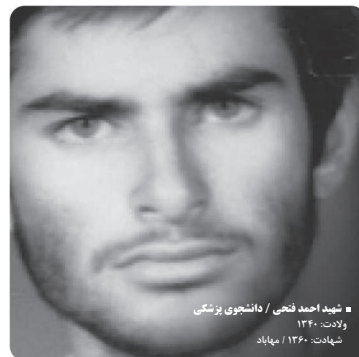
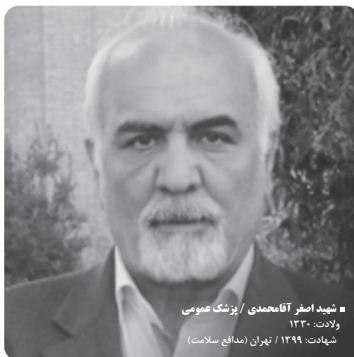

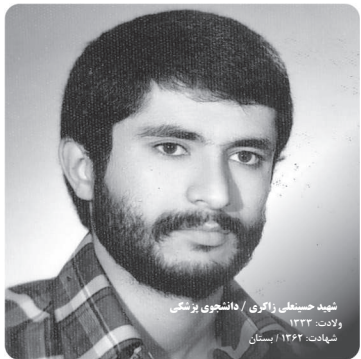

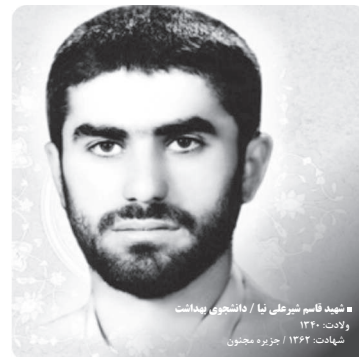
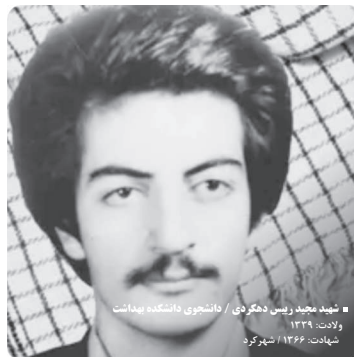

اشعار حک شده
بر روی ستون های تالار مفاخر

ای خوش آمان که به تاریکی دوران حیات
جان همواره فروزان تو را یافته اند
هم اشارات تو را راهگشا یافته اند!
هم ز قانون تو همواره شفا یافته اند!

فریدون مشیری

سالها مشعل ما پیشرو دنیا بود
چشم دنیا همه روشن به چراغ ما بود
درج دارو همه در حکم حکیم رازی
برج حکمت همه بابو علی سینا بود

شهریار

طبیان فصیح که شاکر د میحیم
بسی مرده کر ققیم در او روح دمیدیم
طبیان الهیم ز کس مزد نخواهیم
که ما پا کروانیم نه طاع و پلیدیم

مولانا

پیغمبر گفت علم علان
علم الادیان و علم الابدان
در ناف دو علم بوی طیب است
وان هر دو فقیه یا طیب است

نظمی

رسیدند طیبیان ز ره دور غریبان
غریبانه نمودند دواها که ندیدیم
سرغصه بگویم غم از خانه برویم
همه شاهد و خویم همه چون مه عیدیم

مولانا

حجت الحق، شرف الملک، امام الحکما...
هرچه خواهند، بخوانند و بنامند تو را
تو همان ماده دانای جهان ؛ بو علی سینایی
کوهری در صدف کون و مکان یتابی

فریدون مشیری

مجموعه تصاویر
مراحل ساخت تالار مفاخر پزشکی ایران

